

268 Ft,
határon túl: 1 Euro

MAGYAR TEÁTRUM

XIII. évfolyam, 9. szám • 2021. november

A Magyar Teátrumi Társaság havilapja

www.magyarateatrum.hu

Friss hírek a magyarateatrum ONLINE oldalán!

Nemcsák Károly

6. oldal

— Vadak Ura: — fergeteges musical

Fergeteges hangulatban, vastapsos sikert, nagy ünneplést hozott A Vadak Ura - The Covenant című családi musical bemutatója a budapesti RaM Színházban. A Soproni Petőfi Színház és a TBG Production közös előadását Pataki András Jászai-díjas rendező állította színpadra. A novemberi és decemberi előadá-

sok után országos turnéra indul a népes stáb. A közönség jövő nyáron a fertőrákosi barlangszínházban láthatja a darabot hat alkalommal. Karibi, afrikai ritmusok, dallamok, gospel, popdal, látványvilág, show, jelmezkavalkád, sztárénekesek együtt hódította meg a közönséget.

A szerelem algoritmusa

Idegtépő próbafolyamat, majdnem-premierek sorozata előzményeivel került a nagyközönség elé a Gárdonyi Géza Színházban Csiky Gergely mostanság méltatlanul ritkán játszott darabja, A nagymama.

Blaskó Balázs igazgató rendezte, a címszerepet felesége játssza. Hiheti karosszékéből az otthonülő távítés, hogy vetett a népnek egy vackot már megint, a család. Hát, nem!

Csavard úgy, hogy bent is jó legyen!

„Arról írok, hogy ilyenek vagyunk mi, magyarok. Van úgy, hogy alábecsüljük magunkat, és akkor elfog egy kisebbségi érzés, van úgy, hogy túlbecsüljük magunkat, és akkor azt álmodjuk, hogy min-

dent jobban tudunk mindenki másnál...egyetlenegy van nekünk: a tehetségeink. Na már most, hogy ezekkel a tehetségekkel mit kezdünk, hogy ezekkel jól gazdálkodunk-e, vagy elpocsékoljuk-e,

erről (is) szól ez a darab.” - így indította útjukat 1975-ben Örkény István a Kulcskeresők című abszurdját, amelyet október derekán mutatott be először a Zenthe Ferenc Színház.

Az öldöklés istene a Szolnoki Szigligetiben

Ha csak az arcokat figyeljük, akkor is elképesztően beszédes Sorin Militaru rendezése a Színműhelyben. Két házaspár, két társadalmi osztály találkozásának jelenik meg a Szolnoki Szigligeti Színház Színműhelyének színpadán. Yasmina Reza Az öldöklés Istene című szín-

művének előadásán Véronique Houllié (Radó Denise) és Michel Houllié (Molnár László) az áldozat szülei, az alsó középosztályt képviselik, Annette Reille (Molnár Nikolett) és Alain Reille (Barabás Botond) az elkövető szülei, a felső középosztályt.

Szentesi Szalon

– avagy a színház a kultúra zászlóshajója

Szeretjük a számokat. Szeptember 3-án a szentesi Tóth József Színház és Vigadó újrainyitása alkalmából kiszámoltuk, hogy 13 év, 3 hónap, 2 hét és 1 nap telt el várakozással. A jelek szerint megérte várni. Nemcsak a szentesiek, hanem a környék többi településéről is szívesen látogatják a "rég-új" teátrumot, melyet a Békéscsabai Jókai Színház működtet.

A második hónap után elmondható, hogy töretlen a "kultúra zászlóshajója" a dél-alföldi településen.

Seregi Zoltán a Békéscsabai Jókai Színház igazgatója már hónapokkal ezelőtt, a tervezés folyamatában megálmodta a Szentesi Szalon programsorozatát. A színházi előadásokon túl közösségteremtő szemlélettel erősíti a szentesieket, hiszen havonta négyszer díjmentes esteket szervez négy témakörben. Tudomány kuckó, Sportszavak sarok, Művész fészkek és Életmód parti. Az ötletes címek mögött emberek, sorsok, életutak és sikerek állnak.

A színház kávézója ad helyt havonta négyszer a beszélgetéseknek. Az est házigazdái többnyire a helyi kulturális-közéleti közegekben ismert szakemberek, akik nemcsak a művészetekhez, hanem a színházhoz is erősen kötődnek.

A meghívott vendégek között Jászai Mari - díjas színészek, elismert Európa- és világbajnok sportolók, olimpikonok, kortárs művészek és szentesi ismert lokálpatrióták is szerepelnek.

Seregi Zoltán elmondta, hogy számára a színház kulturális centrum is egyben; a szó közvetlen és közvetett értelmében is. Békéscsabán az "anyaszínházban" éppen ezért szerkesztenek saját irodalmi folyóiratot, rendeznek különféle kiállításokat, szerveznek irodalmi esteket, közönségtalálkozó tereferéket. A Tóth József Színház és Vigadóban pedig a Szentesi Szalont keltette életre.

- Jelmondatunk, hogy "a színház a kultúra zászlóshajója" is. Gondoljunk vissza: a 19. század kezdetén, amikor utat tört a magyar színjátszás, társadalomformáló - értsd jól - és közösségteremtő ereje volt a színház játéka. Ahogyan fejlődött és épült a magyar színjátszás, úgy teremtette meg a kultúra iránti igényt és a művelődés egyik alappilléret. Hiszem és vallom, hogy a színház ma is képes falakat áttörni és egyben új utakat építeni. Ezért is fontos Szentesen a színházi szalon, hogy mosolyt csaljon a fiatalok arcára és meglepődéssel töltsen el az idősebb generációt. Mások jó példája és kitaratása inspirál mindenkit, főleg ha sikerének útját testközelből ismerheti meg az "értő fogyasztó". Ez az, amiért érdemes tenni és amiben érdemes hinni minden nap.

A Szentesi Szalonban egy rendezvény estén bemutatkozott Seregi Zoltán Jászai Mari-díjas színész, rendező és a szentesi színház művészeti vezetője, Szojka Cinthia Daniella is. A családias hangulatú beszélgetés alkalmával olyan témák is

érintve lettek, amelyről nem esik szó a mindennapokban. Seregi Zoltán őszintén vallott érzéseiről, és azt is elárulta hogy a rendezés, az értékek megszervezése mindig sokkal jobban vonzotta, mint a színpadon állni. "Mások fejlődését és haladását látni és segíteni, számomra egészen bensőséges és felemelő érzés".

A sportszavak is jeleskednek a szalonban. Dr. Molnár Tamás háromszoros olimpiai bajnok vízilabdázó aranyérmét kézbe is vehette a közönség. Szentes nemzeti sportváros, így az utánpótlás korú fiatal titánok örömmel fogadták a találkozózt. De emlékezetes volt a szentesi Dr. Bugyi István Kórház igazgatójának "vallomása" is, aki gyermekkori érzéseiről beszélt és arról, hogy az egyetemi évei alatt hogyan nyílt ki előtte a világ. Ő egyébként rendszeres színházlátogató, mély színházi ismereteivel sokakat elkápráztatt. A novemberi hónap különlegessége, hogy Straub Dezső Jászai Mari-díjas színész is őszintén mesél a szentesieknek egy meghitt késő őszi szalon alkalmával.

Egy legendás mesélő, egy forró tea, némi sütemény, jó társaság; ezt jelenti a Szentesi Szalon. Hogy miért? Már megkaptuk rá a választ kétszer is. De legyen harmadjára is, hiszen három a magyar igazság: "a színház a kultúra zászlóshajója".

Kedves Barátaim!

A kortárs magyar dráma gyengélkedik.

Talán ismeritek a helyzetet, értékelitek, hány kortárs bemutatót tartottak az elmúlt években, s talán arról is hallottatok, a 20. század első felében hányat tartottak eleink. El tudjátok képzelni, mennyi pénzt keres ma egy drámaírással (is) foglalkozó ember, és mennyit kereshetett Molnár Ferenc, Heltai Jenő, Herczeg Ferenc, vagy éppen Lengyel Menyhért. A nagyok. Valamikor exportcikk volt a magyar dráma, ma az import uralja a piacot. Kevés a kortárs magyar bemutató. Bizony, ez a helyzet nem méltó a hagyományokhoz, sürgős beavatkozásra van szükség.

Magam évek óta látom, úgy is, mint az Örkény István Ösztöndíj kuratóriumának tagja, kik jönnek, kik indulnak, indulnának ezen a pályán. Jól látom, hogy ma is születnek Molnárok, Heltaik, de képtelenek kifutni magukat hathatós, intézményesített, koncepciózus támogatás nélkül. Magukra maradnak, elbizonytalanodnak, megörlődnek, tehetségüket, fényüket veszítik, beletörődnek abba, hogy stúdiókban, pincékben, padlásokon, trafóházakban, vagy inkubátorokban játsszák őket. Eljelentéktelenednek.

Kérem a segítségeteket. Ha úgy érzitek, hozzá tudtok tenni valamit ahhoz, hogy felszálló pályára irányítsuk a kortárs magyar dráma veszteglő repülőgépet, kérem, keressetek meg. Keressük közösen az eszközöket, a lehetséges irányokat, a kínáló külföldi példákat, hogy fordulatot idézhessünk elő a jövő magyar drámájának ügyében.

Köszönöm, hogy meghallgattatok.

Kiss József
kiss.gardonyi@gmail.com

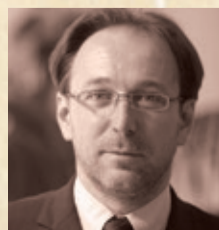
Szerzőink, munkatársaink:

Tarics Péter

Csicsely Zoltán

Fekete Péter

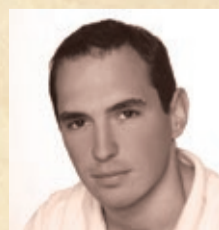
Kovács Attila

Józsa Mihály

Nyári Attila

Ferencz András

Balogh Tibor

Egy civis vall szülővárosa, családja és önmaga múltjáról megejtő bátorsággal és cizellált humorral Debrecen első sétaszínházában. Boldogh-ház, Kéttalom utca címmel tavaly szeptemberben jelent meg Térey János befejezetlenségében is magával ragadó emlékirata, amelyben az író debreceni gyerekkorának és ifjúságának csaknem két évtizedét meséli el. Családi kötelekek mélyére megy, a szülőváros kulturális és történeti hagyományainak személyiségformáló hatásáról mesél. A kötetből Pelsőczy Réka rendezésében, a hosszúlépés-járunk? és a Csokonai Színház együttműködésével sétaszínház készült, amelyben Bakota Árpád, Mercs János és Kránicz Richárd színészek idézik meg Térey alakját és Térey Debrecenjét. Hármójukkal beszélgettünk.

„Hatalmas vágy kínozt az elismerés iránt, s az a rögeszme mérgezt, hogy mindenért meg kell küzdenem, ami másoknak eleve megadatik. S hogy mindez a gyermekkori szenvedésből és stresszből ered. Majdnem teljesen ez vagyok én.” Ezek a Térey-sorok a sétán is elhangzanak. Mennyiben alakult a Térey Jánosról alkotott képek annak függvényében, hogy megszületett a Térey-sétaszínház?

Bakota Á.: Közülünk személyesen Jancsi ismerte Térey Jánost. Mi két évvel ezelőtt, pár hónappal a halála után Mészáros Ibolyával, Hajdu Imeldával csináltunk egy Téreyestet a Stúdióban. Az Őszi hadjárat című kötetből mondtunk verseket, a különböző részeket Térey egy-egy riportrészlete választotta el egymástól. Érdekes volt őt hallgatni, hogy mennyire keményen tud fogalmazni. Most, amikor próbáltuk a sétaszínházat, Réka (Pelsőczy Réka - a szerk.) kérte, hogy téreysen öltözzünk: ing, öltöny, nyakkendő. Mondtam, hogy jobb, ha a nyakkendőt elfelejtjük, mert az egyik interjúban határozottan leszögezte, hogy ő nem diplomata. Ettől függetlenül is úgy éreztem, hogy Térey minden fenntartás nélkül, legfőképp nagyon őszintén fogalmaz. Ahogy a regényrészletekből elkezdünk dolgozni, egyre világosabbá vált, hogy az élet olyan intim részleteiről, amiről általában nem szeretünk beszélni: a családi körülményekről, az apánkhöz, anyánkhöz való viszonyról ő milyen kendőzetlenül, olyan érzékletességgel ír, hogy szinte filmszerűen látjuk magunk előtt a történéseket. Felkavaró volt, hogy az apáink nagyon hasonlóságot voltak, diktatórikusak, azzal a különbséggel, hogy az én apám nem volt beteg. De visszatérve a kérdésre, engem leginkább az lepett meg, hogy én ilyet biztos, hogy nem tudnék írni a saját családomról. Illetve tudnék, de nem akarnék.

Mercs János: Én 15 éve, még egyetemistaként, a Katona József Színházban töltöttem gyakorlatom ismertem meg Térey Jánost. A Ka-

Örülök, hogy vihetem Térey hátizsákját

zamaták című darabját játszottuk. Később többször beszélgettünk, már csak a debreceniségünk kapcsán is, amikor a különböző színházi és irodalmi berkekben összehozott minket a sors. Ismertem egy oldalát, talán jobban, mint általában az emberek, ismertem a szövegeit is, de nyilván én sem kérdeztem meg tőle például azt, hogy miért cserélt nevet. Az ismeretség okán is kézbe vettem a kötetét, de sok minden nekem is új volt. Egyrészt azért, mert ilyen bensőséges dolgokról a hétköznapi ritkán diskurálunk, másrészt Térey kellőképpen zárkózott fickó volt, vagy legalábbis nem nyílt meg mindenkinek. Nekem sok újat mondott a regény is, de érdekes ez a történet a debreceniségem, és a saját életem párhuzamai kapcsán is. Óáltala a saját múltamat és a saját életemet kezdtem el vizsgálni, de persze minden jó szövegnek van egy ilyen síkja. Számomra inkább a személyes érintettség volt nehéz, mert ha az özvegyét látom, vagy a gyerekei eszembe jutnak, az plusz súlyt ad a szövegeknek. Így, hogy János meghalt, nehezebb a viszonyulás is. Túl közel van a dolog ahhoz, hogy elengedjem, ugyanakkor nagyon örülök, hogy bekerültem a sétaszínházba, ott lehetek, és vihetem Térey hátizsákját.

Mi az érzésed, hogy az írói és/vagy személyes igényesség hozhatta ezt a kíméletlen szembenézést?

B. Á.: A családomat nem tudjuk lecserélni. A sértődékenységből, a családi konfliktusokból fiatalon még képtelenség megfogalmazni, hogy miért is rossz, hogy lehetne jobban csinálni, hisz olyan emberekről jön bántás, akiktől nem várjuk. Ahogy öregsünk, de ebben persze Térey intelligenciája is benne van, egyre tisztul a kép, hogy mi és miért történt a családban, és többé már nem a fiú vagy, a megalkuvó anyával és diktatórikus apával, hanem a külső nézőpont. Nekem több mint ötven év kellett, hogy rálássak a családi viszonyaimra.

Kránicz Richárd: Rengeteg olyan párhuzam akad, ami az én életemben is visszaköszön. Ismerős volt a „tiéd a világ” kisgyerekkor, aztán a középiskola szétesett, útkereső időszak. Ezek mindenkiben intenzív emlékeket hozhatnak elő, de Téreyben az a baromi erős, ahogy ezt kiírta magából. Az írással ment ellene a nehézségeknek, talált egy módszert, amivel gyógyította magát, ahelyett, hogy egy életen át cipelte volna. És bár én nem éltem át ilyen

szintű családi tragédiákat, illetve azt gondolom egyéni tragédiák is vannak, megélhet tragikusnak valaki egy atyai pofont is, mégsem lehet elmenni a párhuzamosságok mellett. Ezek a felismerések ott munkálnak végig a séta során, mert olyan helyeket jártam be a városban, olyan történeteket megismerve, ahol sosem voltam korábban, és amiket nem ismertem, hiába élek évek óta Debrecenben. Személyesen nem ismertem Térey Jánost, ismertem a munkásságának egy-egy részletét, olvastam tőle dolgokat, de nincs rátásom az életútra, viszont a próbafolyamat, maga a séta meghozta a kedvem, hogy foglalkozzak vele, olvassak többet tőle. Ez a nyers őszinteség, kitarulkozás, ami végigvonul a sétaszínház szövegrészein is, nagyon behúzott, magával ragadott. Az őszinteség sokat segített abban is, hogy képviselni tudjuk őt a séta során.

Térey Debrecene hozott új színt a ti városképetekbe?

K.R.: Új színt is hozott, de még érdekesebbé tette, hogy a Térey sze-

ezek mind elgondolkodtattak. Azt nem tudom eldönteni, hogy mennyire fakad a debreceniségből, hogy ugyanolyan érzéseim voltak a hétvégi kertünkkel kapcsolatban, mint neki a sajátjukkal, de sok mindent értek abból, amit itt leír. És igen, amikor ő a mezőgazdász családjáról beszél, akkor én a sajátomra gondolok, így pláne érintettnek érzem magam a szövegei által.

Az a fajta dübödött lokálpatriotizmus ismerős, ott munkál benne is, ami a panelek épülésével, az óváros szisztematikus elpusztításával él Téreyben?

B. Á.: Természetesen. Egyfolytában. A szárazkapus bejárat nekem sem újdonság, mert nagymamáméknál Óbecsén ugyanilyen kapu volt, és én kaptam is az ívet, mert hintáztam rajta. Nálunk is volt „kéttonnás” kulcs. Úriszabók voltak a nagyszüleim, és ugyanúgy, ahogy Térey leírja, egyik oldalon volt a lakhely, mellette a szárazkapu bejárat, utána a szabóság, a műhely, ahol a nagymamám és a nagypapám

ka régi épületeit, amelyeket nagyon szerettem, szisztematikusán rombolják le, újakat emelnek és már nem is szeretek oda járni. A fiamat elvittem egyszer a klasszicista stílusú gimnáziumba, ahová jártam, de ahogy sétáltunk, azt éreztem, ez már nem is az én városom. Igen, ez a düh ugyanúgy bennem van.

Térey tárgyilagos stílusában ott munkál egyfajta finom humor; a gyerekkori, várostörténeti részeket végig kíséri és ti láthatóan éltek a lehetőségével, hogy ezt megmutassátok.

B. Á.: Én bírom az ő sarkasztikus humorát.

M.J.: De a rendező is biztatott minket, hogy bányásszuk ki az adott helyeken fellépő humoros lehetőségeket. Színészileg élvezzük ki a dolgot.

És izgalmas kihívás színészeleg?

M.J.: Persze, mindannyiunknak. Még egy kicsit friss, nyilván más-és más típusok vagyunk, de majd lazábban tudjuk kezelni, ha egyre többet birtoklunk a szövegből, és akkor egymásra is jobban tudunk majd figyelni.

K.R.: Nekem meglepő volt, hogy a műfaj, amelyben egy ember önéletrajzi írásából séta közben idézgetünk, ilyen sok embert érdekel, és ennyire leköti őket. Volt bennem ezzel kapcsolatban egy kis kétely, mivel nem volt sétaszínházi tapasztalatom, de szerencsére azt látjuk, hogy sok az érdeklődő és úgy sétálnak velünk helyszínről-helyszínre, hogy behúzza őket, élvezik.

M.J.: Abban bízunk, hogy sikeres vállalkás lehet.

B. Á.: Ha valaki végig sétált Szabó Magdával a városon, jól emlékezhet rá, hogy mindegyik házhoz volt története. Tudott róluk mesélni és nekem épp ezek a történetek hiányoznak. Ma teljesen normálisnak tűnik, hogy sorakoznak a panelek egymás hegyén hátán. De mi volt előtte? Ezekkel a kérdésekkel akkor szembesülts, mikor elmész az Aranybika előtt és meglátod az üvegezett járda alatt a gerendákat.

A Térey-sétán beszéltek az egykori várossáncról is. A város története ezek szerint érdekli az embereket, nemcsak mert a városuk múltját szeretnék megismerni, de biztos érdekes valaki más szemüvegén keresztül látni az ismert vagy épp ismeretlen utcákat.

M.J.: Szerencsére azt látjuk, hogy egy réteget különösen vonz.

B. Á.: Épp azért, mert nem csak a Piac utca, Nagytemplom, Kollégium szűk keresztmetszetét mutatja, hanem mögé néz. Van itt egy aranybánya.

Vinnétek az embereket télen is?

M.J.: Mi igen. Csak jöjjenek.

Részletes információt itt találnak: <http://csokonaiszinhaz.hu/muvek/terey-setaszinhaz/>

mén keresztül nézek olyan helyeket, ahol még nem jártam. Teljesen új volt minden szempontból.

M.J.: Én is szeretem a szárazkapus nagy polgárházakat, és éltem is azon a környéken, ahol ő felnőtt, de az egyéb élettörténeti párhuzamok, amelyekről ír, például a keresztnevünkhöz való viszonyunk, szóval

dolgozott. Én Délvidékről származom, Szabadkáról, egy gyönyörű szecessziós városból, de említhetném Palicsot is, hisz ma is őrzik a szecesszió nyomait. A polgárháború után beköltöztették a bosnyák menekülteket, a Horvátországba menekült szerbeket, mindenki Vajdaságba jött, mert ott lehetett megélni, és Szabad-

Szerzőink, munkatársaink:

Tompagábor Kornél

Kiss József

Varga Róbert

Mészáros István

Szabó Anikó (Szaan)

Rákász Judit

Pálfalvi-Pottyondy Nóra

A Radnóti és a Győri Nemzeti Színház kapta a VersFesztivál fődíját

Vasárnap este véget ért Közép-Európa legnagyobb pódiumművészeti seregszemléje, a Kaleidoszkóp VersFesztivál Kaposváron. A pandémia ellenére több mint másfél ezren látogattak el a 20. jubileumi VersFesztivál programjaira november 2. és 7. között. A versenyprogram versszínházi fődíját a Radnóti Színház és a Győri Nemzeti Színház előadása kapta, de valódi díjeső zúdult a fellépőkre a fesztiválzáró gálán.

A Kaleidoszkóp VersFesztivál idén új otthonra talált, a Csiky Gergely Színház kaposvári intézményei adtak helyet a produkcióknak. A fesztivál, nevéhez hűen, a költészet ezernyi színét és formáját mutatta meg: versszínházi előadásokkal, verszenei, dalköltészeti koncertekkel, versfilmes bemutatókkal, irodalmi estekkel, versmondással és verskiállításal kecsgettette a versek, a színház és a zene szerelmeit, az igényes szórakozásra vágyókat. Fülöp Péter, az EMMI helyettes államtitkára, a Csiky Gergely Színház igazgatója a fesztivál díjátadó gálaestjén kiemelte: büszke arra, hogy a versek különböző formanyelvű produkciói révén egy egészen új színnel gazdagodott a színház és Kaposvár művészeti palettája. Lutter Imre fesztiválvezető, a Magyar Versmondók Egyesületének elnöke bejelentette: a Kaleidoszkóp VersFesztivált ezután két évente rendezik meg, és állandó új otthona Kaposvár lesz: a vers betette a lábát a somogyi megyeszékhelyre, és a verslábak körbe is járják a színházat.

A versenyprogram zsűrije négy kategóriában ítélte oda a rangos Kaleidoszkóp díjat a fellépő művészeknek, társulatoknak, zenekaroknak, versmondóknak és filmeseknek. A versszínházi előadások között a bu-

dapesti Radnóti Színház és az Ördögkatlan Fesztivál közös produkciója, a Kezdhettek folytatódni című, Petri György költészetére épülő előadás vitte el a fődíjat Pál András és Rozs Tamás előadásában. A két előadó valódi érzelmi és szellemi mozgatóerőt képviselt a színpadon. A zsűri a fődíjat a Radnóti Színház mellett, megosztva, a Győri Nemzeti Színház produkciójának ítélte oda. Utóbbi, a 152 lépés Auschwitz felé, Karácsony Gergely előadásában, Merle Mesterségem a halál című regényének és Rudolf Höss emlékiratainak felhasználásával, Nagy Márk és Karácsony Gergely forgatókönyve alapján állította színre a történelem legmegbotránkoztatóbb tragédiáját: a holokausztot, az egykori haláltábor parancsnokának lélektani útját bemutató. Célja szerint azért, hogy mindig feltegyük a kérdést: az az út, amin mi járunk, valóban helyes-e?

A versmondás ifjúsági kategóriájának Kaleidoszkóp díját Ozsvald Damián szitvabesenői, a felnőtt versmondás fődíját Németh János szegedi versmondó vehette át. A mezőny legfiatalabb versenyzője, a mindössze nyolcéves, kozármislenyi Szentesi Egon kapta a Kaleidoszkóp díjat, ami a fesztivál reménység díja.

Kaleidoszkóp díjat kapott a versfilmek között az Eleven Költők Társasága Regös Mátyás: Az érc-hegységbeliek című filmjéért, Keleti András rendezésében. A második helyet József Attila Magamban bízam című versének filmjéért Fazekas Misi és Mucha Oszkár szerezte meg, a harmadik díjat Somossy Barbara vitte Ha van még idő című filmjéért, utóbbi alkotást a Bujtor István Filmfesztiválon is díjazta a zsűri. Különdíjas lett Lovas Jázmin Finy Petra: Eszterlanc, illetve Gróf Tamás Ákos, Bella István: Azért, mert... című

versének filmes adaptációjért.

A verszenekarok és előadók között a Resti Kornél 'eredetimejelöléssel ellátott' zenekar vette át a legjobbnak járó elismerést. Itt a második helyen Kaczander Nóra, a harmadik helyen a Molnár György és barátai formáció végzett. Különdíjat kapott az Eleven Költők Társasága és az erdélyi KVAB zenekar.

A versszínházi előadások kiemelt különdíját kapta a Csiky Gergely Színház Kaposvár előadása, a Variációk egy rablásra, a színház meghatározása szerint ösztönművészeti műfajmámor egy különös történettel. Benedek Dániel és Egressy G. Tamás darabja, Fándy Csaba és Benedek Dániel előadásában, fergeteges sikert aratott a nézők és a szakmai ítések körében egyaránt. Különdíjban részesült a Kaj Ádám rendezte Psyché és Nárcisz, Szemerédi Bernadett előadásában, a Déryné Program produkciója, valamint a Szabó Atti-

la rendezte Siess Élmi! című előadás Szabó Nikolett szereplésével, a Csiky Gergely Színház produkciója.

A versmondók között a junior korosztályban különdíjat kapott Andor László Gergely (Zalaegerszeg), Berta Léna Gréta (Szekszárd), Endes-Ábrahám Ákos (Csíkszereda, Románia), Lovas Jázmin (Zenta, Szerbia) és Polgár Regina (Poroszló). Az ifjúsági korosztályban különdíjas lett Baranyi Liána (Marcali), Brenner Boglárka (Pápa), Bukovsky Dorottya (Deáki, Szlovákia) és Hegedűs Bori (Mosonmagyaróvár). A felnőtt versmondók között különdíjat vehetett át Balázs László Gábor (Pomáz), aki a 2021. évi Nemzeti VERSeny fődíjasa lett, Borbély Mihály (Kistarcsa) és Kása-Bókkon Tímea (Budapest). Dicséretben részesült Lovass Adél (Bükkszentkereszt) és Török Laura (Kincsesbánya).

A 20. Kaleidoszkóp VersFesztivál zsűrijét Bagossy László Csokonai-

díjas rendező vezette, tagjai közt Szűcs Katalin Ágnes Jászai Mari-díjas színikritikus, dramaturg, Borbély Sándor Kaleidoszkóp díjas színművész, Huzella Péter Kossuth-díjas előadóművész és Turczi István Prima Primissima díjas költő foglalt helyet. A fesztivált Molnár Ferenc Caramel dalköltészeti akusztikus koncertje nyitotta, a tucatszámú verszenei koncert közben fellépett Tóth Gabi és a Loyal Apple's Club Baricz Gergővel, számos színházi előadás, irodalmi est, hangoskönyv bemutató és egész héten át tartó verskiállítás várta az érdeklődőket, Gyulai Attila és Debreczeny Zoltán festőművészek képeivel és a Könyv és Társai Antikvárium 20. századi legendás költőinek könyvkülönlegességeivel, kézírataival. A VersFesztivál kiemelt támogatója az EMMI Kulturális Államtitkársága és a Nemzeti Kulturális Alap volt. A fotókat készítették: Nagy Tibor, Güth Gréta és Nemes Vivien.

A Puskás Ferenc Labdarúgó Akadémia fiatal futballistái a Fővárosi Nagycirkuszban

A Mező Ferenc Program keretében a Puskás Ferenc Labdarúgó Akadémia fiatal focistái a Csillagtánc című karácsonyi műsora megtekintését követően egy cirkuszpedagógiai foglalkozáson vettek részt.

A Mező Ferenc Programban a Puskás Ferenc Labdarúgó Akadémia és a Nemzeti Kézilabda Akadémia növendékeit fogadja a Fővárosi Nagycirkusz, ebben a félévben ösz-

szesen négy alkalommal. A diákok a Fővárosi Nagycirkusz Csillagtánc című karácsonyi műsora megtekintését követően egy cirkuszpedagógiai foglalkozáson vettek részt, ahol készségfejlesztőink különböző artista gyakorlatokat mutattak be, majd a segítségükkel a tanulók is kipróbálhatták a különböző egyensúlyi és ügyességi eszközöket.

Szerzőink, munkatársaink:

A lap tervező grafikusai:

Tölgyesi Tibor

Niedzielsky Katalin

Schütz Péter

Lengyel Tibor

LogoDepo
KREATÍV MŰHELY

facebook.com/LogoDepo

logodepo.hu

Három új taggal bővült a Magyar Teátrumi Társaság

Három új taggal bővült a Magyar Teátrumi Társaság (MTT) 24. közgyűlésén, amelyen a határon túli magyar nyelvű előadók helyek nehézségeiről és a 2023-as Színházi Olimpiáról is szó esett.

A szervezet közleménye szerint a közgyűlésen két határon túli játszóhely, a Komáromi Jókai Színház és a kassai Thália Színház, valamint a Karinthy Színház csatlakozásával 80-ra nőtt a Magyar Teátrumi Társaság taglétszáma.

A rendezvény házigazdája a Déryné Program volt, amelynek

fő célkitűzése a kulturális fejlettség növelésében érdekelt területek felkarolása, a színvonalas előadóművészeti programok eljuttatása a kistérségekre.

A közgyűlésen a társaság tagsága több témában is megerősítette elkötelezettségét a színházi szakma periferiára szorult területei iránt. A tagok

áttekintették a határon túli magyar nyelvű előadók helyek jelenlegi nehézségeit, valamint megerősítették szándékukat a vidéki alkotócsoportok, vidéki előadó-művészeti színterek által létrehozott és képviselt értékek elkötelezett felmutatására és képviselésére - fogalmaztak a közleményben.

Mint írták, a találkozón Vidnyánszky Attila, a Magyar Teátrumi Társaság elnöke hangsúlyozta: a 2023-as Színházi Olimpia jó lehetőség lesz a magyar nyelvű kulturális értékek bemutatására, és az ezeket támogató színházi együttműködések, közös produkciók bemutatására is.

MTI

Hétköznapi hőseink

Budapesten mutatkoztak be három napon át a Hétköznapi hőseink - Írjunk történelmet című pályázatban résztvevő határon túli diákok, akiket Fekete Péter kultúráért felelős államtitkár köszöntött a Petőfi Irodalmi Múzeumban.

Fontos, hogy tudjuk, honnan jöttünk, a felkutatott helyi hősök pedig nemcsak a közösségnek, hanem másoknak is muníciót adnak - hangsúlyozta Fekete Péter köszöntő beszédében.

Mint rámutatott, múltunk, a gyökereink kapaszkodót jelentenek, amelyeket meg kell találni és megfelelő helyre el kell helyezni, de saját magunkban is szükségünk van kapaszkodókra. A határon túli fiatalok, amikor felkutatják a helyi hősöket, ilyen kapaszkodókat építettek - tette hozzá.

Ez a három nap a hőseinkről szól, azokról, akik ott élnek a határon túli településeken - hangsúlyozta Csáky Csongor, a Rákóczi Szövetség elnöke, kiemelve, hogy a projekt résztvevői az egész Kárpát-medencéből érkeztek: a dél-erdélyi Meggyestől, Komárom környékéről, a Csallóközből, Vajdaságból és a Muravidékről is. A projektben 12 éves kortól 24 éves korig vettek részt fiatalok.

"Mindegyikük felkutatja a maga területén egy kis szegletét annak a múltnak, amely a helyi közösséghez kapcsolódik és ráirányítja a figyelmet az ottani értékekre" - emelte ki, hozzátéve: a pályázatra több értékes munka érkezett, amely segíti a Kárpát-medencei települések múltjának tudatosítását, megőrzését.

Csáky Csongor kitért arra, hogy a résztvevők a három nap alatt dél-erdélyi vidékeken mutatják be azokat az embereket, akiket megtaláltak, felkutatottak, délutánonként pedig egyebek mellett a Parlamentet, a Nemzeti Színházat látogatták meg.

"Igyekeztünk olyan programokat összeállítani a résztvevőknek, amely megpróbál olyan metszetet adni a főváros kultúrájából, amely sokak számára meghatározó lehet" - mondta, megjegyezve: vannak olyanok, akik még soha nem jártak a magyar fővárosban.

MTI

Elindult a Csontváry Program a Fővárosi Nagycirkuszban

A Fővárosi Nagycirkuszban szombaton a Csontváry Program keretében a Nemzeti Közszolgálati Egyetem és a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem közel százötven diákja vett részt Csillagtánc előadásunkon és az azt követő cirkuszpedagógiai kísérfoglalkozáson.

A Csontváry program az Emberi Erőforrások Minisztériuma által koordinált, és a különböző kulturális intézmények által megvalósított felsőoktatási intézmények hallgatóinak szóló programsorozat. A program célja, hogy az egyetemi hallgatókat színvonalas, kulturális előadó-művészeti élményhez juttassa. A prog-

ramsorozatban a színházak, a táncművészeti intézmények, a koncert- és hangversenytermek mellett a Fővárosi Nagycirkusz is részt vesz.

A 2021-22-es tanév első szemeszterében a Fővárosi Nagycirkusz összesen hat alkalommal várja a programban részt vevő felsőoktatási intézményeket: a Nemzeti Közszolgálati Egyetemet, a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetemet és a Semmelweis Egyetemet. Az előzetes regisztrációhoz kötött programra több mint ezer egyetemi hallgató jelentkezett. A Csontváry Program első alkalma a Fővárosi Nagycirkuszban 2021. október 30-án, a Csillagtánc című műsor délutáni előadását követően valósult meg. A közel százötven egyetemi hallgató az előadás megtekintését követően egy cirkuszpedagógiai kísérfoglalkozáson vett részt. Graeser József cirkuszszakmai vezető és Sándor András oktatási programvezető az előadáshoz kapcsolódó szakmai érdekességeket, cirkusztörténeti és pedagógiai ismereteket, valamint technikai részleteket osztottak meg a hallgatókkal.

Csonkig égtek... – mert SZÍNHÁZ volt egészen mélyen

Vannak magasságok és mélységek. Átéltük ezt nap mint nap. De vajon jut-e elég időnk arra, hogy átéljük érzelmi színpontokat a művészet által; a színház által. Beszélünk mi erről!

A 19. század hajnalán, amikor a magyar nyelvű színjátszás utat tört magának, jelentőség-teljes kultúra érkezett hazánkba, s a vándortársulatok társadalmi véleményformáló erővel áradtak be a települések életébe. A mindennapi emberek életébe.

"Néztek, az álmodást játszom..." idézve Tóth József szentesi születésű színészt, aki a 19. század elismert művészeként nemes egyszerűséggel fogalmazta meg a színjátszás érzését. Olyan sokféle álom létezik. Ez jelenti a színészek sokszínűségét, vidám vagy éppen drámai játékát. Mi pedig kiválaszthatjuk a széles repertoárból a "saját álmodunkat".

Szeptemberben mindezt jelenítette meg a József Attila Színház Szentesen, a 2018-ban színpadra állított, Márai Sándor: A gyertyák csonkig égnek című műve. Abban a városban, ahol 13 év után újra esély született, hogy a teátrum része legyen a mindennapoknak, része legyen érzelmi életünknek, hiszen Selegi Zoltán vezetésével újranyitott a Tóth József Színház és Vigadó.

Egészen megdöbbentő volt a darab, az a hiteles játék, amely visszarepíti a nézőt a 20. század első felének végéhez, ahogyan megszűnik a külvilág, s ahogyan részesévé válunk egy kastély szobájának, ahol két barát 41 év után találkozik. A szinopszis alapján egyikük annak idején elárulta a másikat.. Belőle most vádolt, a házigazdából vádló lesz. Egy átbeszélt éjszaka története...

Császár Imre rendező szavaival: "Lehet-e igaz barátság, lehet-e érdek nélküli barátság, lehet-e barátságot kijátszani? Megszakíthat-e egy nő két férfi közötti barátságot? Milyen né válik ez a barátság egy esetleges félrelépés, szakítás után? Egy csomó

olyan kérdést vet föl, amelyik, úgy érzem, nem a mához vagy holnap-hoz, vagy tegnaphoz kötődő, hanem örökérvényű kérdés, és ezt Márai olyan mélyen és sokrétűen járja körül, hogy szerintem ez a magyar irodalom egyik legizgalmasabb műve."

Nemcsák Károlyt a József Attila Színház igazgatóját Konrád szerepében láthattuk, Lux Ádám a tábornokot, Henriket formálta meg Márai egyik legismertebb művében.

A tábornok arcát nem látjuk a darab kezdetén, mégis hangszínevel, nyugodt nyugtalanságával, tisztán érthető beszédével, szigorúan mély arcvonásával azonnal megragadja az érthető nézőt, aki egy szempillantás alatt a szoba részévé válik, mint egy kellék a polcon, mint egy porcelán a tálaló nyugodt lapján. (Lux Ádám megjelenése, hátra fésült haja, korhű ruhája számomra egy új szerepben is láttatná őt, Orwell Winston-jaként.)

Az első percekben érezzük egy ember életének tragédiáját, egy kisiklott mozzanatát, amiből ő soha nem tudott kilábalni, soha nem tudott visszatérni az élet boldogságot hajszólvó világába. A tábornok régi barátja fogadására készül, hogy évtizedek után választ kaphasson mindarra, amit ő talán már úgyis tud.

Lux Ádám igen erős, hibátlan beszédű és meggyőző színészi játékához jön Nini, az öreg dajka megformálója Molnár Zsuzsanna és a Vadász szerepében Botár Endre. Nini egész lényéből árad a női gondosság, amely a 20. század feléhez közeledve a háborúk által felerősödtek és annyira előtérbe helyeződtek, hogy az asszonyok szent küldetését, vélt vagy valós gyermekük védelmezése jelentette. Molnár Zsuzsanna alázata, féltő gondoskodása a saját nagymamai szeretetünket idézi fel. Mintha ő valóban Nini életét élte volna eddig. Botár Endre jelenléte és magával ragadó hangszíne nem csak a kor házi rendjét és hallgatását mutatta be, hanem megtestesítette azt a hűséget, amely a legegyszerűbb, de

annál értékesebb tulajdonságok közé sorolható. Alázattal kelt életre mind ez általa.

A várakozás után időben érdemben érkezik Konrád, a barát... Ahogy Nemcsák Károly belép a színpadra, bohém szeme, testtartása és tökéletesen izgatott hangneme máris megtestesíti karaktere főbb jellemvonásait: valaha huncut, érdeklődő fiatalember, aki az életét könnyedén mégis határozottan élte. Esméje és hite van, de mindemellett utat nyit az emberi vágyak kiteljesedése előtt is. Olyannyira élteti szereplőjét, mintha egyé váltak volna. Érezhető lágy és soha ki nem mondott bűnbánata, mégis megtévesztő. Arcjátéka, erő sugárzó de többször megtört mozdulatai erről árulkodnak. Testével is beszél. A találkozás, az évtizedek után akart személyes momentum némileg felszabadítja őt.

A két színész játéka annyira sokat sejtet, de mégis megtéveszt. Időről időre amikor kialakul a néző álláspontja újra és újra zavarba hoz. Ahogy megjelenik kettejük kapcsa, a szeretett nő "árnya", mindig emlékeztet arra, hogy ők előtte barátok, testvérek voltak. Ők egykor ketten egy életet éltek. De vajon hol az igazság? Ki döntheti el, hogy melyikük a jó és ki a rossz? A két főszereplő játékát nézve nem is lehet választani. Mindketten annyira mélyen, szerethetően vannak jelen a színpadon és elgondolkodtatóak; mindkettőjüknél ott van az igazság és a vétek egy-egy szelete! Vajon közel 80 év távlatában van-e jogunk pálcát törni? Hiszen nekik is volt egy álmod, egy életük, egy szerelmük, akiért tulajdonképpen egyikük sem küzdött...

Eljátszani egy-egy ilyen szerepet nem hétköznapi. Hiszem azt, hogy lényük és életük egy-egy része, története ott van a darabban. Mert ott kell, hogy legyen...

A szentesi est után Budapesten vallottak őszintén a darab főszereplői.

Nemcsák Károly: "Egy darab kapcsán az ember önmagából is merít. Élethelyzeteiből táplálkozik, ugyanakkor megfelel a rendezői instrukcióknak is. Császár Imre pontos és fegyelmezett játékot kér, ami helyes és példamutató, hiszen egy színháznak is így kell működnie. Komoly elemzéseket tartott nekünk, amely azóta is bennünk él. Nehéz és szép érzelmek jelennek meg a színpadon. Három ember bonyolult érzelmi kapcsolata, amit nem lehet megfogalmazni néhány mondatban. Azt sem, hogy ki, mikor és hol követett el hibát. Valószínűleg ma már ezt megírni sem lehet, hiszen eltűnt az a világ, az a tartás és társadalmi konvenció is, melyben ez a történet íródott. Az életünkben és párkapcsolatainkban megjelenő küzdelem viszont örökérvényű. Henrik és Konrád különböző társadalmi osztályból származik. Az én karakterem egy lengyel kisvárosból, egy közép polgári családból származik, aki tele van ambícióval és van tehetsége, hiszen ezáltal tudott utat törni magának. Talán meg kellett küzdeni sok mindenért. Én hasonlóan kerestem anno az utamat. Egy kis faluban születtem, ahol petróleum lámpa mellett tanultam a betűvetést. Sokan kérdezik ma is, hogyan lettem színész? Édesanyám otthon volt velünk, édesapám közműves volt. Úgy voltunk szegények, hogy közben nagyon gazdagnak éreztem magam."

Ha ma visszatekintek a gyermekkoromra, kifejezetten gazdag volt. Nekem volt egy ambícióm, amit talán sokáig nem tudtam megfogalmazni, de szüleim segítettek és mellettem álltak, hogy az én álmod megvalósulhasson. Ez ugyanúgy benne van a Gyertyákban..."

Lux Ádám: "Ez egy testet, lelket megérintő szerep és darab, nagyon szeretem játszani. Folyamatosan ott van a lélek benne, ott van a lélekem benne. Nem egyszerűen csak felmegyünk a színpadra játszani, hanem benne és általa kell megváltoznunk. Amikor a szentesi előadásra készülünk, közel két hétig mondtam minden egyes nap a szövegemet... Ha komolyabb sérelem ér az életben, sokáig hordozom magamban - a darab is erről szól - nem alszom napokig, nagyon meg tud viselni. Ez az érzékenység és lelki felindultság, amelyet játszom felidézhető a saját életemben is. A magánéletem érzelmei ott vannak velem a színpadon, ettől izgalmas igazán. A szívem csücske igazán a lélektani színház. Én úgy hívom az "ember-színház". Márai műve teljes egészében ilyen. Ebben a darabban az egyik legfontosabb szó szerintem az empátia. Ha két ember beszélget, sokszor azért nem értik meg egymást, mert nincs empátia. A tábornok szenvedett ettől, hiszen nem tudta Konrádot beengedni, inkább a saját nézőpontját oktrojálja egykori barátjára. Ennek örök aktualitása van: meg kell próbálnunk a vitatott kérdést a másik szemzőgéből is nézni. Összefoglalva megterhelő és szép ezt játszani. Nem is tudom elengedni az előadás után, fontosnak tartom a levezetést; amikor hazaérek, a családom már alszik. Az éjszaka nyugalma, a csend ebben segít. Viszont nagyon jól eső fáradtságot érzek. Kiadtuk magunkból az említett lélektani gondolatokat, a nézők közelsége, együttléte egy közös katarzisz tud lenni. Valóban különleges darab számomra."

Cigánykeréssel zárult az évad a Hevesiben

Novemberi szezonzáró, majd egy hét múlva kezdődik is az új szezon.

A nyolcadik kerületben játszódó történet a hetvenes évekbe repítette a nézőt. A szegregált lét azóta is meglévő, ciklikusan visszatérő vagy el sem múló problémáit a zenés színház eszközeinek felhasználásával elemző előadással zárja a 2020-21-es évadát a zalaegerszegi Hevesi Sándor Színház Zalaegerszegen.

A darab Böhm György rendezésében, Bakó Gábor koreográfiával

készült Csemer Géza és Szakcsi Lakatos Béla művéből.

A produkcióban a társulat szinte valamennyi tagja színre lép. Zakariás szerepében vendégként Nagy Dániel Viktort láthatta a zalai közönség.

A városi cigányság sorskérdéseivel foglalkozó november ötödikéig játszott évadzáró produkciót a pandémia miatt november 12-én a 21/22-es szezon nyitóelőadása az Érettségi című békebeli vígjáték követi.

EgerszegChat

Ticz Andrással

Névjegy: Ticz András, 1993.04.18. Általános iskolai évek Balatonfüzfő, középiskolai évek Veszprém, egyetem Kaposvár, pályakezdés Zalaegerszeg Hevesi Sándor Színház.

Tompa Gábor: Családi indíttatás-e? Ticz András: Közel sem. Családomat tekintve egyedül vagyok a művészi pályán, de nem gondolom, hogy fekete bárány lennék. Családom ismer és tudja, hogy megtaláltam ebben önmagam.

TG.: Első színpadi lépések? Első lépések?

TA: Néptánc, zeneiskola, vers- és

mesemondás, zenekar, konferálás, színjátszó csoport, első nagyszínpadi szerep, majd egyetemi színész-képzés.

TG: Miért? Miért ezt?

TA: Mert végül megtaláltam benne önmagam. Szerepek által más-más szemszögből látom a világot. Szeretem, mikor érzem, hogy ma is tanultam valami újat.

TG: Álmod? Szerepálmok? Életálmok?

TA: Úgy elérni sikereket, hogy közben önazonos maradhatok. Helytállni színészként a színpadon és a ka-

merák előtt és a zene- és dalszerzést is magasabb szinten művelni. Igyekszem bevonni azt, amivel szeretnék találkozni pályám során. Életem tekintve: otthon teremteni, család és hivatás együttes harmóniáját elérni.

TG: Fontossági sorrendek?

TA: Első helyen szerettem, utána pedig a hivatás.

TG: Zene? Hangszerek? Tánc?

TA: Nyugalom a lelkemnek a zene, főként, ha én játszhatok hangszereken akár énekkel kísérve. Segít kifejezni azt, ami épp bennem zajlik. Elsőként a zongora, aztán a gitár. Akad még a polcon pár hangszer: tangóharmonika, papám citerája, hegedű, furulya, szájharmonika. A tánc pedig egyszerűen felszabadít.

TG: Játék-e?

TA: Egy próbafolyamat alatt nagy szükség van a játékosságra. Ha pedig egymásra találunk a szereppel akkor az előadás boldogító játék lesz. Mint egy kisgyerekeknek, tudni kell letenni a játékot, ha idő van és figyelni a körülvevő valós világra.

TG: Színházi léten túl?

TA: Van olyan? Viccelek, érdekel és vonz sok más dolog és célom, hogy több lábom álljak, de attól még maradok első sorban színésznek, színházi embernek.

TG: Kutya vagy ló?

TA: Kutya, ha pedig van időm akkor lovagolni is eljárom.

TG: Zalaegerszeg? A Hevesi?

TA: Szakmailag bölcső. Ha nyár van, akkor is itt a Kvártélyházban. Ha pedig párkapcsolat, akkor a nagy Ó.

TG: Társulat?

TA: Nagyon jó dolog, köszönet annak, aki kitalálta. Szerintem a játszóterek közötti kohézió az egyik alapja annak, hogy ne csak létrejön, hanem meg is születessen egy előadás.

Érték és Minőség Nagydíjat kapott a KvártélyházNyár

A magyar gazdasági élet egyik meghatározó elismerését, Érték és Minőség Nagydíjat vett át Tompa Gábor, a Kvártélyház igazgatója, a KvártélyházNyár programsorozatért. Az Országház felsőházi termében tartott díjátadót, a gazdaság ünnepének is nevezik: a gazdasági élet kiválóságaiért tartják számon az Érték és Minőség Nagydíjat elnyert termékeket, szolgáltatásokat.

Bálint Ágnes, az ExVA Vizsgáló és Tanúsító Kft. ügyvezető igazgatója – jelenleg a bírálóbizottság elnöke – így jellemezte a Kvártélyház munkáját: „nagyon sokat dolgoznak kulturális területen, rendezvények, előadások létrehozásában, ám mi azt szeretnénk, ha a profiljuk kitűnnének a tömegből. Személyes tapasztalat alapján mondhatom, hogy a Kvártélyház a kiválók közül is a kiválóbbak közé tartozik.”

Tompa Gábor a Kvártélyház igazgatója szerint a díj elismerése az elmúlt másfél évtized munkájának, személy szerint valamennyi itt dolgozónak, támogatóknak és a nézőknek is.

„Ezek az objektív megmértetések is erőt adnak az elkövetkezendő munkáinkhoz. Néha jó ebben az erőteljesen „pontozásos sportágban” részt venni egzakt feltételrendszerekben.”

Hármas novemberi rajt Sopronban

István király, Széchenyi és Emigránsok A szabadság évadában

Az István király tragédiát november 5-től, az Emigránsok színjátékot november 11-től, a Széchenyi című történelmi drámát november 15-től tűzte műsorára a Soproni Petőfi Színház. Ezzel a hármassal kezdte meg a társulat hazai pályán A szabadság évadát. Izgalmas produkciók, sorsfordító kérdések, nagyhatású színészi alakítások várják a közönséget. Az idei ünnepi műsorkínálat gondolatosságában, tematikájában, üzenetében követi az 1921. december 14-i helyi népszavazás 100. évfordulója előtti tisztelgést.

A Petőfi Színház társulata hazai környezetben novembertől játszik, ám szeptemberben és októberben a városon kívül már több előadással szerepeltek. A Vadak Ura - The Covenant című családi musical óriási sikerrel repülőrajtot vett a fővárosban. A Soproni Petőfi Színház és a TBG Production közös előadása a RaM Színházban tekinthető meg, majd országos turnéra indul, s jövő nyáron hatszor látható a fertőrákosi barlangszínházban. A Peer Gynt drámai költeményt a Komáromi Jókai Színházban játszották, majd a produkció vendégeskedett Pozsonyban a Szlovák Nemzeti Színházban. Az Ördögölő Józsiás zenés tündérajtjáték

Zentán volt látható, az Emigránsok színjáték pedig az Arany Oroszlán Nemzetközi Színházi Fesztiválon az ukrajnai Lvivben nyerte el a közönség tetszését.

Pataki András elmondta, az idei évad műsorát a város ünnepéhez kapcsolódva egy tematika szerint alakították ki, hogy a különböző történelmi korokban játszódó művek hordozzák a szabadsággal, világban elfoglalt helyünkkel kapcsolatos gondolatokat, üzeneteket. Sík Sándor István király című tragédiája szerinte fontos, szimbolikus kiindulópont mindehhez, hiszen a mai napig meghatározó, a magyar identitást eldöntő, sorsfordító napokról szól a darab egy hatalmas uralkodó életén keresztül.

A színház november 11-től tűzte műsorára kamara körülmények között a Liszt Ferenc Kulturális Központban Sławomir Mrożek Emigránsok című színjátékát, amely szintén húsba vágó kérdésként beszél a szabadságról. Európában ma is sokan keresik a boldogulást, a jobb életet vendégmunkásként más országokban, pincékben meghúzva magukat, és gyakran teszik fel a kérdést, hol is a valódi otthonuk, a szabad életük.

Jelentős bemutatója az idei évadnak Németh László Széchenyi című történelmi drámája. A produkció már november 15-től látható. Az írónak ezt a darabját ritkán játszó színházak, s azért is tartották fontosnak a műsorra tűzését, mert Széchenyi István Sopron első díszpolgára, sok szállal kötődik a városhoz, a térséghez, s a reformkor egyik legnagyobb politikusának életművéről, törekvéseiről, szellemiségéről mindenképp szerettek volna megemlékezni ebben a szezonban. Németh Lászlónak ezt a művét az 1957-es budapesti bemutatót követő kilence-

dik játéknappal után betiltották, mert a közönség az 1956-os forradalomra és szabadságharcra emlékezve rendszeresen tüntető tapsokkal szakította meg az előadást. Most Sopronban Csizsár Imre rendezésében tekinthető meg a legnagyobb magyarrról szóló történet, egy szellemi gigász utolsó napjairól.

A fiatalok november 29-től már láthatják Somogyváry Gyula És mégis élünk című regényéből készült táncművet a Sopron Balettel Demcsák Ottó rendezésében és koreográfiájával. A darab szimfonikus zenéjét Szarka Gyula, a Ghymes

együttműködésű alapítója írta, s ezt az előadásokon, valamint önálló műként játssza majd a Liszt Ferenc Szimfonikus Zenekar. Az 1921. december 14-i helyi népszavazás 100. évfordulója tiszteletére, a Rongyos Gárda tetteire, hőseire, a városnak és környékének sorsfordító napjaira emlékezve, kapcsolódva a város ünnepéhez a felnőtt bérletes premiert decemberben tartják.

Ugyancsak december közepétől játsszák az Ördögölő Józsiás című zenés tündérajtjátékot a nagyszínpadon. Tamási Áron ezt a művét 1952-ben írta, mesébe bújtatta, mit gondolt az akkori rendszerről, a hatalomról, árulásról, elnyomásról, a hazaszeregettről, hűségéről, szabadságról. A darabhoz Szarka Gyula írt zenét. Több generációnak szól ez a tanmese sok tanulsággal Tündérországáról, az ott élők felelősségéről, hűségéről látványos, igazi családi színházi élményként.

Az évadot tavasszal Ábrahám Pál – Alfred Grünwald – Fritz Löhner-Beda Bál a Savoyban című revüoperettje zárja. Ez a produkció német nyelven már nagy sikert ért el az idei barlangszínházi szezonban, most magyarul tekinthető meg az előadás.

Józsiás legyőzhetetlen

Zentán is sikert ért el Tamási Áron darabja

Nagy közönségsikert hozott az Ördögölő Józsiás zenés tündérajtjáték zentai bemutatója. A nézők hosszan ünnepelték a darabot színpadra állító stábot. A látványos, sodró erejű produkció november elején díszelőadásként szerepelt Komlón, majd A szabadság évadában december 16-tól látható a leghűségesebb város teátrumában felnőtt, ifjúsági, valamint felsős bérletben.

Tamási Áron Ördögölő Józsiás című művéből készült produkció – melynek a zenéjét Szarka Gyula írta – ezúttal felnőtteknek is szól Pataki

András rendezésében. A Soproni Petőfi Színház és a Zentai Magyar Kamaraszínház együttműködésében készült családi előadás az Esztergomi Várszínház magyar szerzők előtt tisztelgő 33. évadának nyitó premierjeként idén júliusban a Dunakanyarban mutatkozott be, majd nagy sikerrel játszották a darabot Szigligeten. Most a Vajdaságban volt látható a sodró hangulatú zenés tündérajtjáték, és a visszajelzések szerint nagy közönségsikert ért el a stáb Zentán.

Sopronban december 16-tól látható az Ördögölő Józsiás. A da-

rab különlegessége, hogy a zenekar minden egyes alkalommal a színpadon játszik. A Kossuth-díjas Szarka Gyula olyan zenészeket hívott magamellé, akiket már ismerhetnek a soproni nézők. Szarka Gyulával Jelasity Péter (szaxofon, furulya), Nagy Szabolcs (billentyűs hangszerek), Bese Csaba (basszusgitáros), Varjú Attila (ütőhangszerek) játszik együtt. Az előadáshoz Szélyes Andrea tervezésében hatvan látványos jelmez készült. A lendületes, sodró erejű táncokat Demcsák Ottó koreografálta.

Az előadásban Józsiást Papp

Attila formálja meg. Jázminaként Molnár Anikó látható. Bakszén szerepében Savanyu Gergely lép színpadra. Lámsza király Pelsőczy László, Kámzsza, égi mester Major Zsolt, Dilló tündér Kisfaludy Zsófia, Fanfarus, hopmester Farkas Tamás, Villikó Marosszéki Tamás lesz. Mordiaszt Horányi László (Jászai-díjas), Durmonyást pedig Kósa Zsolt formálja meg. A Zentai Magyar Kamaraszínház tagjai közül az előadásban Idilló tündért Verebes Judit, Ropogán pokolmestert Dévai Zoltán, Baburát, Bablónia királyt és Dudarót Szilágyi Áron, Mormogot, Bagaria örökösét és Bambuczt Virág György alakítja. A dramaturg Katona Imre. A díszlet a Jászai-díjas rendező, Pataki András munkája. A jelmeztervező Szélyes Andrea. A koreográfus Demcsák Ottó (Harangozó-díjas). Az ügyelő Horváth Dávid. A rendezőasszisztens Simon Andrea. A zenés tündérajtjátékban természetesen a Sopron Balett tagjai is részt vesznek.

Vadak Ura: fergeteges musical

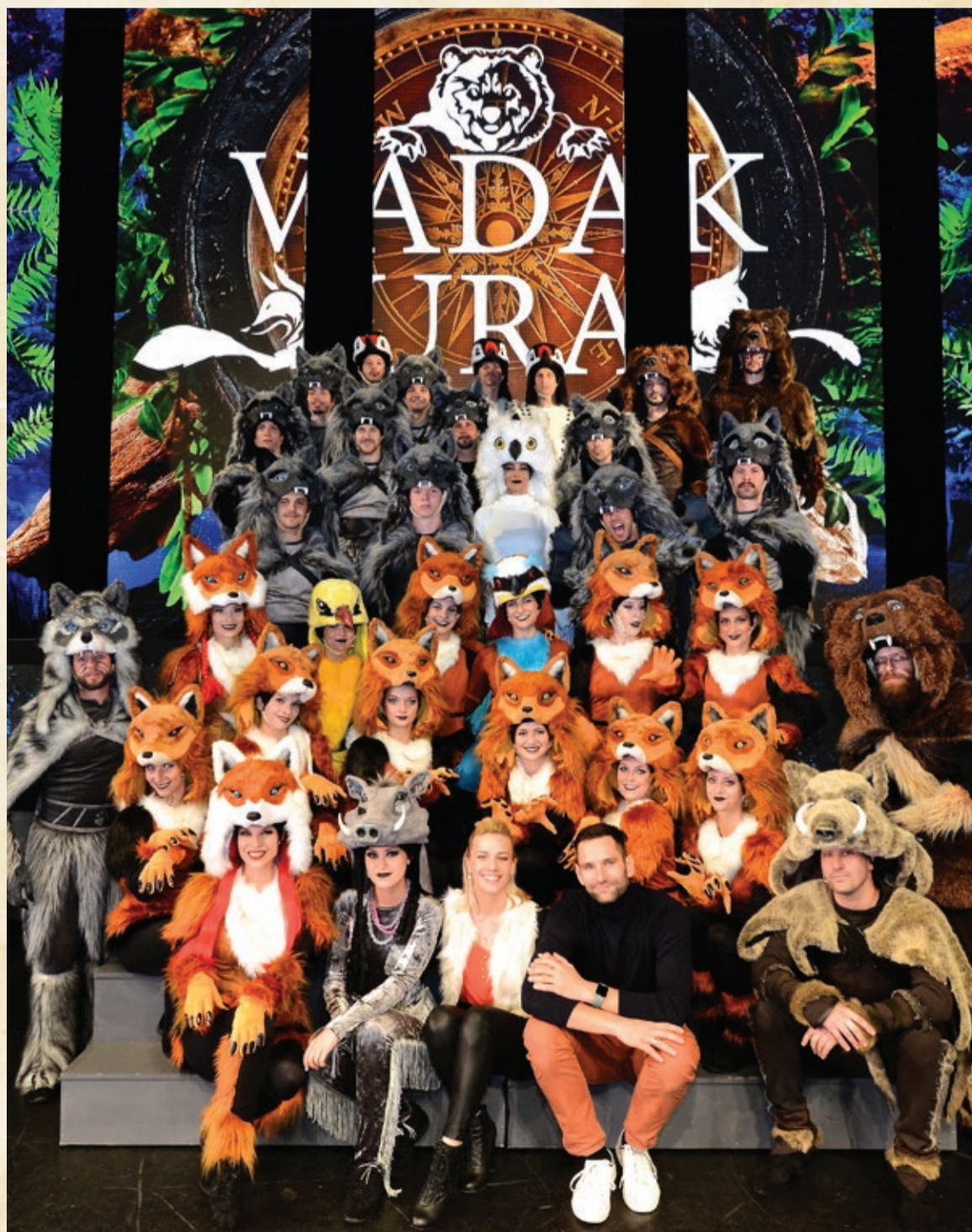
Fergeteges hangulatban, vastapsos sikert, nagy ünneplést hozott A Vadak Ura - The Covenant című családi musical bemutatója a budapesti RaM Színházban. A Soproni Petőfi Színház és a TBG Production közös előadását Pataki András Jászai-díjas rendező állította színpadra. A novemberi és decemberi előadások után országos turnéra indul a népes stáb. A közönség jövő nyáron a fertőrákosi barlangszínházban láthatja a darabot hat alkalommal. Karibi, afrikai ritmusok, dallamok, gospel, popdal, látványvilág, show, jelmezkavalkád, sztárénekesek együtt hódította meg a közönséget.

A Vadak Ura stábjában a sikeres premier után már készülődik arra, hogy elindulhasson további útjára. A leghűségesebb város teátrumának

tagjai, Kisfaludy Zsófia, Papp Attila, Savanyu Gergely és a társulathoz az elmúlt években csatlakozó művészek közül Füredi Nikolett, Békefi Viktória, Fésűs Nelly, Szentmártoni Norman, Kósa Zsolt is szerepelnek a nagyszabású előadásban. Az író Egressy Zoltán, a zeneszerző Sebestyén Áron, a dramaturg és a dalszövegek szerzője Müller Péter Sziámi, a jelmeztervező Zséli Csilla, a ko-reográfusok Benkő Dávid, Benkő-Morvai Veronika. Újra Kiss Jenő és a Forward Productions LED-fal díszletei, animációit varázsolják el a közönséget kilencven négyzetméteres tematikus térben. A Re-Production irányításával pedig a színházakban várhatóan 28, az arénákban 40 tagú tánckar tud színpadra lépni. A kreatív ötletgazda Vona Tibor.

Klánok harca

A Vadak Ura musical történetének hatalmas erdejében az állatok nyolc klánba tömörülve élnek békésnek tűnő mindennapjaikat. Az uralkodójuk azonban hirtelen eltűnik, az erdő egysége megrendül, a klánok meggyengülnek. Az állatoknak – ősi szertartás szerint – mihamarabb meg kell választaniuk az új vezérüket, a Vadak Urát. A klánok tanácsának három legerősebb tagja – a Medvék Klánja, a Farkasok Szövetsége és a Rókák Nemzetsége – pályázik a trónra, akik mindent bevetve, eszükkel, erejükkel, bátorságukkal, sármjukkal és ravaszságukkal küzdenek a vágyott hatalom eléréseért.

Tilos virág, kacér virág, másik világ

A mosoly országa a Budapesti Operettszínházban

A víg özvegy, a Cigányszerelem, vagy éppen a Luxemburg grófia című operettek meséje és a slágerekben hiányt nem szenvedő zenéje a mai napig elsöprő sikert nyugtáz a színészeknek és a rendezőknek egyaránt. Szokták volt mondani: még a csilláron is lógnak. Kálmán Imre, Ábrahám Pál külföldi ismertségével és elismertségével a magyar operettszerzők közül a komáromi születésű Lehár Ferenc szintén büszkélkedhet, akinek a magyar nyelvterületen ritkábban műsorra kerülő – de igen jól ismert –, operai igényvel megkomponált darabját, A mosoly országát ezúttal Stephen Medcalf brit operarendező álmodta a Nagymező utcai színpadra.

Az 1929-es berlini ősbemutatót követően 1930 decemberében, a Magyar Királyi Operaház adott otthont a magyar bemutatónak, a Budapesti Operettszínház pedig három premiert tartott 2021. október 22–24. között. Az ünnepi hétvége különlegességét fokozta az is, hogy a premier egybeesett a Magyar Operett Napjával. 2002 óta ugyanis október 24-én, Kálmán Imre születésének és Lehár Ferenc halálának napján a magyar operettkultúráé, a szerzőké és az örökzöld operettslágereké a főszerep.

A teátrum darabválasztása és annak időzítése dicséretes, hiszen ez a Lehár-operett tökéletesen prezentálja, hogy megannyi operettszerző jegyez operai igényű szerzeményt. Továbbá, a műfajt a történetek setesutasága miatt „lesajnálók” számára azt, lehet és kell is cukormáz nélküli operettsztorit írni. A mosoly országa Bécs és Peking, az európai és a keleti kultúra és értékek, egy nő, Liza

és egy férfi, Szu-Csong herceg találkozására és harca. A kulturális ellentéteket feloldani képtelen, a kompromisszumok kötésében elfáradt szerelmespár története régen nem látott igaz és mély pillanatokot varázsol a Budapesti Operettszínházba.

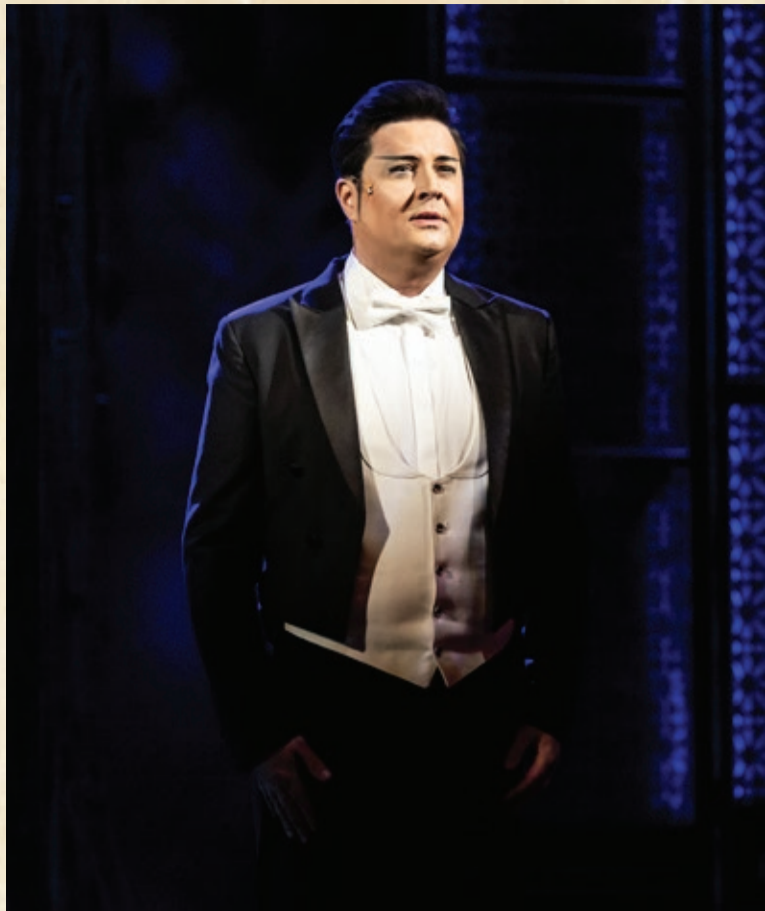
A nyitányban ízelítőt kapunk abból a zenei csemegéből, mely egy egész este betölti a teátrumot. Ezalatt a színpadon Szu-Csong herceg, a bonviván és Mi, a herceg testvére tartózkodik mandarin viseletben, de sokkal fontosabb az a kis kulturális utazás, melyet a zene szárnyán és a vizuális síkon, a vetítón láthat a nagyrövidű. Ezt követően érkezünk meg Bécsbe, az I. felvonás helyszínére. Liza, akit az általam látott előadáson Fischl Mónika formált meg – e szerepet még Bordás Barbara és Kiss Diána jegyzi – gróf Lichtenfels tábornok leánya. Származása és édesapja rangja miatt magas körökben forog, így ismerkedhetett meg Szu Csong herceggel, akit Vadász Zsolt alakít, a további szereposztásban pedig Homonnay Zsolt és Ninh Duc Hoang Long. Az Európában diplomáciai feladatokat ellátó herceg udvarol Lizának, a lány pedig szintén gyöngéd érzelmeket táplál a férfi iránt. Amikor a herceget a kötelesség visszaszólítja Kínába, nem törődve a kulturális különbségekkel és az ítélkező megjegyzésekkel, európai feleséget visz haza magával. A kulturális ellentétek, valamint Liza és a herceg kapcsolatának kudarca nem engedi kiteljesedni Mi, a herceg húgának és Hatfaludy Ferenc grófnak a kapcsolatát sem. Mi szerepében ezúttal Bojtos Luca – továbbá Szendy Szilvi és Széles Flóra –, Feriében

pedig Laki Péter – valamint Dénes Viktor és Erdős Attila – látható.

A II. felvonás helyszíne már Peking, ahol Szu Csong elfoglalta hivatalát. Az újdonsült európai feleség pedig nemcsak a honvágygal, hanem a folyamatos idegenségérzettel is küzd. A kulturális ellentéteket kidomborítja, hogy a hercegnek a szokásoknak megfelelően négy mandarin nőt kellene nőül vennie, melyet Liza egyszerűen képtelen elfogadni. E résznél a rendezés hagy időt, hogy meglássuk a valódi problémákat, felszínre kerüljön a férfi és a nő perspektívája is. Liza végül szabadulni szeretne, elszökni készül a szerelme és a megoldás elől is, de a herceg a férj jogán megtiltja, hogy elhagyja a palotát. Ekkor fordul át egy viszonylag egyenlő pilléreken nyugvó kapcsolat egy alá-fölrendelt, birtokló viszonyba. A szerelmük azonban nem szűnik, s Szu Csong képes elengedni feleségét, sőt vállalja, ezentúl együtt él a hiánnyal és a fájdalommal. Olyan kérdéseket boncolgat ez a situáció, mint például lehet-e patikamérlegre állítani azt, hogy a nő vagy a férfi hozott több áldozatot a kapcsolatukért; mikor válik teljesen menthetetlenné egy szerelmi kapcsolat?

A feszültség és az ellentét a dialógusok szintjén, illetve a színekben, a kék és a piros váltakozásában, arányainak játékában tűnt ki leginkább. A kék Liza színe: Bécs és Európa, az európaiság szimbólumaként jelenik meg. A piros pedig Szu Csong herceghez tartozik: Kína, a keleti kultúra megtestesítője. Liza és a herceg esetében – ha éppen nem a hazájukban tartózkodnak – az idegenség, a másság ábrázolása is e két szín. Ez különösen Lizánál lesz hangsúlyos a

II. felvonásban, amikor a nő számára világossá válik, hogy a kulturális és társadalmi ellentétek feloldására az egymás iránt érzett szerelem ezúttal nem elég. Amikor a szokáshagyományoknak megfelelően a sárga kabátal kitüntetett herceg négy menyasszonyát készül feleségül venni, pedig már van egy felesége, méghozzá Liza. A palotában és a helyiek öltözékén a piros, a narancs- és napsárga színek dominálnak, az idegen feleség azonban hideg, kékszínű estélyiben tűnik ki. A pompás kosztümök Berzsényi Krisztina, a díszlet Túri Erzsébet munkáját dicséri.

Liza és Szu Csong között jól cseng a Tea-duett és a Szív-duett, s az Egy dús virágzó barackfa ágán és a Vágyom egy nő után pedig igazi nagy pillanatokot varázsolt a színpadra. Vadász Zsolt egyszerűen lubickol a herceg szerepében, rég látam ennyire felszabadultan játszani.

Fischl Mónika Liza karakterének összetettségét szintén bravúrosan hozza. Bojtos Luca és Laki Péter igazi szubrett-táncoskomikus párosként olykor-olykor mosolyt is csal a közönség arcára.

Pleiffer Gyula karmester elegánsan vezeti a zenekart, a Lehár-muzsika lágyan, selymesen szól. Kitűnik mindaz a finomság, melyet a történet mélysége megkíván. Bajári Levente koreográfiája pedig e könnyedségben könnyen érvényesül. Hatalmas feladat hárul a balettkarra, érzeki táncblokk tanúi lehetünk, különösen az II. felvonás elején. A mosoly országa az egyik legjobb példa mindarra, hogy kánkáncokor, látványosabbnál látványosabb csárdásjelenetek nélkül is lehet vizuálisan izgalmas és mozgalmas operettet írni és rendezni, mely egészszbitosan nem hagyja útravaló nélkül a nagyérdeműt.

Képek: **Juhász Éva**

A nagymama Egerből

A szerelem algoritmusa

Idegtépázó próbafolyamat, majdnem-premierek sorozata előzményeivel került a nagyközönség elé a Gárdonyi Géza Színházban Csiky Gergely mostanság méltatlanul ritkán játszott darabja, *A nagymama*. Blaskó Balázs igazgató rendezte, a címszerepet felesége játssza. Hiheti karosszékéből az otthonülő távítés, hogy vetett a népek egy vackot már megint, a család. Hát, nem!

Dér András nagyszerű kecskeméti bemutatója, Kaffka Margittól a Hangyaboly bukkant fel emlékezetemben, amikor megláttam az egri színen a darabbéli leánynevelő hirtelen-kék galléros, szerényszürke intézeti egyenruhába bujtatott növendékeit. A eleven-kék feltét árulkodó, a jó házból való, jó nevelésben részesülő, illetudó gyermekek kamaszá zsendülését sejteti. És csakugyan. Ám, míg Kaffka művében az eltérő alkatú és fejlettségű leányok szabadságharca folyik az őket nevelni hivatott, ugyancsak eltérő alkattal született, vegyesen intelligens felnőttel szemben, s ez, az olykor heves csatákba torkolló, amúgy nemes célúnak vallott hidegháború nem csak a növendékek és a tanáraik között, hanem a szembefordult táborokon belül is zajlik, addig Csiky képlete egyszerűbb. A nagymamában három a kislány, és érkezik majd egy lovaglópálcás, a negyedik.

Csiky Gergely a Paulay Ede igazgatása alatt aranykorát élő Nemzeti

Színház hétköznapi repertoárjának megkülönböztetett rangú szerzője volt. Az általa megírt szerepekben, a rikító helyett a tompított színjátékstílust becsülő társulat számára kedvezett az a súlykőnyűség, amelyet rendre nehéznek tetszett cipelni, ám a fináléban a tőlük való megszabadulás mégis örömes fájdalmat hozott. Ez a fonák pátosz *A nagymama* dramaturgiai alapja.

Hírét véve, hogy unokája álnéven franciatanárnak jelentkezett az általa patronált intézetben, Szerémi grófnő váratlanul ott terem. Felsőra-koznak köszöntésére a növendéklányok, kivéve a számára legkedvesebbet, Mártát, aki éppen büntetőleckét magol, amiért a csendes tanulás idején a táncosnő édesanyjától látott balett-mozdulatokkal mulattatta társait. Ernő természetesen azért állt tanárnak, hogy közelébe kerülhessen a templomban megpillantott Mártának, a leány szeme azonban – rajta kívül – megakadt egy másik fiatalemberen is. Utóbbi sem rest, azzal az ürüggyel hatol az épületbe, hogy bácsikája, Örkényi Vilmos Báró, nyugalmazott ezredes várható érkezését – egy, a gondjaira bízott árvával – bejelentse. A zugpedagógus ifjú gróft besúgó idős tanár, Tódorka Szilárd, a nevelőnő Langó Szerafinnak gyónja meg tettét. A báró a grófné neve hallatán elrohan, s csak egy üdülőhelyen fognak összetalálkozni, ahová az ezredes fiatal házvezetőnője kíséretében érkezik. Titokvédelmi okból, darabismertetőmben a fentiekben le-

írtakon túl nem léphetek, a szerelem-dramaturgia algoritmusát ismerők azonban ennyiből is megfejtethik, milyen leosztásban fog bekövetkezni az előadásbeli boldog vég.

Nagy Szilvia, az ájtatos és emnens Márta balettozik: fékezhetetlen kíváncsiságú, szorongóan bölcs fruska. Hirtelen gesztusaiban, elsiertt igenjeiben vétnül vétkes; ezt tudja önmagáról pontosan, mégis hagyja,

hogy fölülvezényelje vágyait a génjeiben rögzült erényhagyomány, amely szerint az érte tett jóért, akár a boldogsága árán is, feltétlen viszonzással tartozik. A szerep megformálásában szüntelen együtt érződik az ösztönök készítése és az elfojtásuk érdekében tanúsított önfegyelem, az előbbi miatti kísértettséggel és az utóbbi okán sugárzott büszkeséggel. Rendezői érdem az örökletes eleganciát, a vele-

született bájt úgy hozni színre, hogy e vonások később a nagymama karakterében felismerhetőek legyenek.

Saárossy Kinga címszerepi (*A nagymama*) belépőjekor öniróniába burkolja intézetpatrónusi szigorát, hogy nemsokára és nagy-hirtelen, visszaszökjék a kamaszkorába, újra-élje a saját szerelmi dilemmáját, amelyet helyette, hajdan a szülői akarat oldott meg, s ő egy életre a tanult boldogság bajnoka lett. Alakításában pontosan visszaköszön, amiből Nagy Szilvia játszik: az akarat hevítette érzelem és a természeti vágy kétféle gesztuskottája, az önkínzó odaadás és részvét a nagymama kedvének keresésében. Sorstapintó partnersége az engedetlen szerelemre batorít.

Tudjuk, ezt a szerepet a szerző a francia felmenőkkel rendelkező Prielle Kornéliának írta, aki a Nemzeti Színházban fiatalon a Márta-nők sokaságát játszhatta el. Egyik pályaképirója szerint, kései szereplésében is meg lehetett érezni — mintegy összegeződve — gyermeklányalakjainak gráciáját, fiatal asszonyainak föllyes szellemességét s mindehhez egy hosszú élet finom bölcsességgé érett tapasztalatát. Csiky Gergely mindezt belesűrítette a címszereplő lényébe, Prielle pedig századokra szóló példát adott a tompított színjátékstílusból az utódoknak. Saárossy nagymamája éppen a megfelelő mértékig árnyalt. Blaskó azt gondolhatta ugyanakkor, hogy a huszonegyedik század közönsége érzelmileg deheroizáltabb a korábbiakénál, ezért a párhuzamosan futó szerelmi szálakba beépítette a fékek és ellensúlyok divatos rendszerét.

Dimanopulu Afrodité az egyik ezek közül. Tantestületi kollégájának negyedszázada jegyese, s ha nem jön a finálé, örök jövődöbeli marad. Csiky minden estétjét színházban töltötte, amikor öt hónapig Párizsban élt. Szokás e vonzalma

miatt a kor divatos szerzői, Augier, Bayard, Belot, Benedix, D'Ennery, Dumanoir, Feuillet, Hugo, Musset, Sardou, Scribe követőjének tartani. Langó Szerafin puritán humorral érzékeltetett aggszűzlénye azonban nem vándormotívum gyanánt, nem e szerzők lapjairól került a darabba. A nézők hahotája az eszköztelen belépők és kimenetelek nyomán az abszurd dráma előfutáraként emlegetett, angolosan francia drámaíró, Georges Feydeau technikáját idézi. Feydeau példakép még természetesen nem lehetett: szellemének forrásvidéke alighanem Taine: Az angol irodalom története c. könyve volt, amelyet Csiky magyarra fordított.

Nagy Barbara Piroskája mai nő, a másik ellensúly. Lovaglopálcáját suhogtató dominaként jön, lát, győz: nem csak meglátni és megszeretni, hanem megszeretni és megszerezni is egy pillanat műve számára, a nyámnilya grófi sarj szívét. Rövid epizód-szerep, de a lényegre tapint. Az élet hölgyválasz. A férfiaknak parádés untermann szerep jut: büszkeségükben megtartott, ám vakbalek alárendelvények. Ebben a pozícióban az őket alakító színészek alázattal remekelnek: Várhelyi Dénes, a régvolt szerelméhez visszatérő obszitos ezredes, Vókó János, aki Koszta, nyugalmazott evangélikus táborigazgatóként, rezonőr-feladatát a Dimanopulu Afrodité játéka hajazó groteskséggel oldja meg, Balogh András, a szüzességétől vénségére megszabaduló tanár, Csathó Norbert, a párbaj- és hódításképtelen unoka, valamint Török-Ujhelyi Tamás, a sors-kegyeltje bonviván.

Igen, bonviván. Szép emlékü Jancsó Miklós és Hernádi Gyula nevéhez fűződik egy miskolci Csárdaskirálynő-dramarendezés. Az eredeti, 1916-os librettó alapján készült változatot prózai darabként adták elő, majd arra következtek koncertszerűen Kálmán Imre slágerei: a dráma dallammá lényegült. Történet kísérlet A nagymama megzenésítésére is, Csiky szövege azonban nem igazán engedelmesskedett. Oknyozó színháztörténészek előszeretettel kutakodnak régebbi magyar szerzők esetében a külföldi műfajminták felől, kimondatlanul jelezve az utánzás vagy a lopás tényét. Nincs ez másként Csiky Gergely színjátékírói életművének vizsgálatakor sem. Hivatkoznak kortárs francia „középfajú” művekre, olykor az újromantikus drámára és a naturalista tézisdráma dramaturgiájára. Csacsiság, A történeti stílusoknak csupán az első néhány, névhihető darabja originális alkotás, a mintájukra létrejött továbbbiak legfeljebb magas minőségű iparművészeti sorozattermékek. Csiky valójában Szigligeti Ede művének folytatója, aki felelős házi szerzőként téma- és műfajválasztás illetve színészre szerepírás tekintetében a Nemzeti Színház mindenkor igényéhez igazodott. Az emelte mindkettejük munkáját az iparművészet szintjéről az originálisak közé, amit a szövegükhöz az alakítások egyedisége hozzáadott: esetükben a színész alkotótárs voltához kétség sem férhetett. Aminthogy nem férhet kétség az egriek előadásának originalitásához sem.

Balogh Tibor
Képek: Gál Gábor

A harminchat éve színpadon álló Mészáros István Pulcher három különböző karaktert alakít a Verebes István által rendezett Ember, ember és ember című, a Színműhelyben látható előadásban. Az önmeghatározása szerint színészkedő íróval a bemutató előtt beszélgettünk a jutalomjátékról.

– Csehov, O'Neill és Pirandello egyszemélyes darabjaiból áll össze az előadás. Hogyan jött az Ember, ember és ember ötlete?

– A színház kérte fel Verebes Istvánt rendezőnek, aki hozta ezt a három darabot. Én pedig megijedtem, mert elég nagy anyag. Bevalom, nem is erre számítottam. Nem gondoltam, hogy ennyire komoly lesz az előadás. Ez a világ távol áll tőlem. Persze a halálon, ami mind a három darabban megjelenik, én is gondolkodom, de azért ennyiszor nem jut eszembe az elmúlás. Pedig nem vagyok már fiatal ember. Inkább középkorúnak vagy obsitosnak mondanám magam.

– Megijedtél? 1985-ben szerződöttél Szolnokra, és kisebb megszakításokkal harminchat éve állsz színpadon.

– De ez a harminchat év semmire sem ad felmentést. Persze most már nem izgulok minden előadás előtt. Azt azonban nem szabad elfelejteni, hogy amióta Aiszkhülosz egyről minimum kettőre emelte a színházi szereplők számát, azóta nemcsak drámai dialógusokra van lehetőség a színpadon, de a felelősség is megoszlik. És ez ennél az előadásnál nincs. Egyedül vagyok, nincs segítség a színpadon. Benne vagyok a levesben. Mondhatnám persze, hogy egy elképzelt valakihez beszélek közben, de ez nem igaz. A senkihez beszélek. A senki a partnerem. Vagy a nulla van ott velem a színpadon, mert a nulla is egy szám. A nulladik ember van ott mellettem, én pedig teszem a dolgom. Ami nem könnyű.

– Bár egyszemélyes darabról van szó, azért a rendezésnek köszönhetően jól látható, hogy mégsem vagy egyedül előadás közben.

– Igen, a színház mindig csapatjáték, ami az ilyen egyszemélyes előadásoknál mutatkozik meg igazán. Nemcsak a színészen múlik az előadás, de a sűgön, az ügyelőn, a díszítőkön, a technikán is. Akik azért vannak itt, mert én itt vagyok. Erről se megfélekezni nem szabad, sem alábecsülni. Hálás vagyok neki. De azért nagyon hiányoznak a kollégák a színpadról.

– Milyen volt Verebes Istvánal dolgozni?

– Nem először dolgoztunk együtt, de erre a mostanira nem is tekintenek úgy, mint munkára. Olyan volt ez számomra mintha egy tanfolyamon, vagy inkább egy mesterkurzuson vehettem volna részt. Egy egyszemélyes mesterkurzuson. Fantasztikus volt.

– Azért volt helye saját ötleteknek?

A nulladik ember mellett

– Biztos van benne olyan is, de én inkább hallgató voltam, a rendező utasításait követtem.

– Mennyire van benne a személyed az egyes karakterekben?

– Biztos, hogy benne vagyok, hiszen én is éltem párkapcsolatban, hibáztam is. A legjobban a második figurát szeretem. Nem azért, mert én se tudtam elkerülni a szerepcsejéteket. Ez a karakter jött a legnehezebben. Sokat tépelődtem rajta, mert ez egy amerikai figura, az pedig egy másik kultúra, másik világ és közeg. Nem idegen, de nem tudom, milyen amerikainak lenni.

– Honnan jönnek ezek a figurák? Szemlélődő, megfigyelő alkat vagy?

– Nem, azt hiszem, soha sem voltam az. Persze, ha végiggondolom az életemet, biztos volt, hogy elkaptam valakitől valamit, mondjuk egy mozdulatot. Színész vagyok. Nem kell, hogy a saját személyemmel azonos legyen, akít szerepként megformálok. De lehet, hogy mégis szemlélődő vagyok. Nem tudom. Nem vagyok biztos semmiben.

– Sok próbával jutott el a darab az október 30-ai bemutatóig?

– Augusztus 24-én, az évadnyitón tartottuk az első olvasópróbát. Utána meg kellett tanulnom ezt a rengeteg szöveget, ami nem volt könnyű, mert nem tudok magolni. Én inkább színpadi helyzethez, cselekvéshez kötve jegyzem meg a szöveget. Itt persze megtanultam előre,

amiben nagy segítségemre volt a sűgő, akivel sokat próbáltunk.

– Barabás Botond az évad elején azt mondta, hogy ez bemutató egyfajta jutalomjáték Mészáros Istvánnak.

– A szó hagyományos értelmében természetesen nem az. És abban az értelemben sem az, ha valaki azt gondolná, hogy a jutalomjáték egyenlő valami felhőtlen komédiázással. A harminchat évem elismerése szempontjából persze jutalomjátéknak is tekinthetem. De persze a fene tudja. Mint minden előadás, ez is valahol esszenciája a korábbi pályámnak, hiszen az ember nem a bölcsek kövével a zsebében születik. Magam előtt, elsősorban magamnak is bizonyítom,

hogy színésszé váltam. Ha jutalomjátékot kellene mondanom, akkor a Vesztegzár a Grand Hotelben, amit most kezdtünk próbálni, az az. Kedvemre való, vidám, jó karaktert lehet benne építeni.

– Sokszor beszélgettünk már, volt, hogy a frissen megjelent regényed vagy éppen az ugyanitt bemutatott színdarabod kapcsán. Tartod még, hogy egy olyan író vagy, aki éppen a színészetből él?

– Nem tagadom, egy József Attila-díjnak sokkal jobban örültem volna, mint egy színházi jutalomjátéknak, mert igen, írónak tartom magam, aki éppen színészetből él. A próbák miatt mostanában nem volt időm írni, de jövőre be fogom fejezni

az új regényemet, ami természetesen krimi lesz, aminek a sztorija már itt van bennem. Drámákon is gondolkodom, olyanokon, amelyeknek lenne létjogosultsága, és itt, Szolnokon lehetne bemutatni őket.

– Kiknek ajánlod az Ember, ember és embert?

– Fogalmam sincs. Verebes István neve biztos, hogy sokakat vonz majd. Na, jó, talán Szolnokon Mészáros István Pulcher is jelent valami hasonlót, úgyhogy lesznek, akik miattunk nézik majd meg. De fontos, hogy aki eljön, tudja, itt nem fogja betegre röhögni magát. Ez egy másik színház.

forrás:

Bajnai Zsolt, Blogszolnok

Az öldöklés istene a Szolnoki Szigligetiben

Ha csak az arcokat figyeljük, akkor is elképesztően beszédés Sorin Militaru rendezése a Színműhelyben. Két házaspár, két társadalmi osztály találkozása jelenik meg a Szolnoki Szigligeti Színház Színműhelyének színpadán. Yasmina Reza Az öldöklés istene című színművének előadásán Véronique Houllié (Radó Denise) és Michel Houllié (Molnár László) az áldozat szülei, az alsó középosztályt képviselik, Annette Reille (Molnár Nikolett) és Alain Reille (Barabás Botond) az elkövető szülei, a felső középosztályt. A darabot Sorin Militaru rendezte, aki magyar nyelvterületen az egyik legnépszerűbb román rendező és immár ötödik alkalommal tért vissza a tiszaparti városba rendezni.

„Ez az ötödik alkalom hogy itt vagyok, mondhatni négy évet az életemből Szolnokon éltem, nagyon szeretek itt lenni. Most is, mintha hosszú idő után újra hazatértem volna. Nostalgia és örömet érzek, hiszen ismét találkozhatok rég nem látott ismerősökkel, és itt van ez a darab, Az öldöklés istene amit most rendezek. Mindez együtt egy nagyon pozitív lelki élményt nyújt számomra.” – mondta el a rendező a bemutató előtt.

„Roppant érdekes utazás volt egy olyan rendezővel próbálni, aki nem érti a nyelvünket, ezért nem azt figyeli, hogy mit mondunk, hanem az érzést, amit átadunk.” – mondta Barabás Botond színházigazgató, aki Alain-t alakítja a darabban.

A Színműhelyben nagy sikerrel bemutatott „házaspárba” hiánypótlónak mutatkozott a szolnoki közönség életében, hiszen egyszerre nyújt színház-és film élményt is. Ahogy Gulisio Tímea írja a darabról alkotott véleményében és kritikájában:

Az öldöklés istene volt első élményem a Szolnoki Szigligeti Színházban. Yasmina Reza darabjának sztoriját ismertem Roman Polanski – nem akármilyen szereplőgárdát felvonultató (Kate Winslet, Jodie Foster, Christoph Waltz, John C. Reilly) – filmjéből. Reza merész, olykor elképesztő humorát az egész világon csodálják. Persze tudom,

egy mozt és egy színházi darabot felesleges összehasonlítani. Mégis bevallom, nekem Sorin Militaru, a magyar nyelvterületen is sokat foglalkoztatott román rendező előadása jobban tetszett, mint a Polanski-film. Megkímélt az üresjáratoktól. Cristian Marin díszlettervezői munkája pedig kitűnően megteremtette a történet vizuális kereteit.

A darab a helyzetkomikum csúcsra járatása. Egyetlen felesleges mondat sincs benne, a cselekmény sűrű, mégsem válik sem elkapkodottá, sem nehézkesé. A színészek a gesztusaikkal is mesteri módon játszanak, Molnár László (Michel) mimikája különösen emlékezetes. Ha kizárólag az ő arcát figyelnénk, sem tudnánk abba hagyni a neve-

tést. Szintén felejthetetlen Radó Denise (Véronique) játéka, mely a produkció egyik sarokköve.

Nem szorul elvont magyarázatokra Az öldöklés istene. Kézzel foghatóan ábrázolja az emberi természetet. Bohózat az ember állati oldaláról. Meg persze a társadalmi különbözőségek, úri huncutságok paródiája is. Kiszolgáltatott hörcsög voltunk szomorú tudomásulvétele. Is. Nagyszerű színészi teljesítmények együttessé. Emberketrec, amelyből nincs kiút. Vetkőzőshow, ahol ruhák helyett a kultúra foszlik le a szereplőkről, apránként, mint a hagymáról a héja.

forrás: Orszagut.com
(Gulisio Tímea írása),
Szoljon.hu
(Molnár-Révész Erika interjú)

Évadzáró díjeső Zalaegerszezen

Az évadzáró/évadnyitó társulati ülésen hagyományosan elismeréseket adtak át a Hevesi Sándor Színházban.

A közönségdíjat Ecsedi Erzsébet kapta. Buday Mihály festőművész vizuális megoldásokért alapított díját Tóth Zoltán, a festőtár vezetője vette át. A Terminátor-díjat és a fiatal tehetségnek alapított Cserebogár-díjat

Kovács Virág érdemelte ki a múlt szezonban. Arany Deszka-díjas lett Oláh János színpadi felügyelő. A Forgács-gyűrűt és a 2011-ben alapított Nívódíjat is Móriás Zsolt zenei vezető kapta. Ticz András színművész a Móriás József emlékére alapított elismerésben részesült. Szőke Julianna jelmeztervező, a jelmeztervezetője Pro-Teatro díjas lett.

Az első sorban Szőke Julianna, Ecsedi Erzsébet, Kovács Virág, Buday Mihály, Tóth Zoltán, mögöttük balról Oláh János, Ticz András, Siklósi Judit, Móriás Zsolt és Besenczi Árpád

„Egy csak a lényeg: ne add fel a lényed”

Rockzenész lesz a Made in Hungária főszereplője – Ormándy M. Kevével beszélgettünk

– *Nagyon fiatal vagy ahhoz, hogy tudd, a rock and roll-nemzedéknek mit jelentettek a „Luxi” adásai, a kislemezek, a bar-kácsolt erősítő, a magnószalagra átjátszott számok. Honnan inspirálódtál? Hogyan készültél a szerepre?*

– Tulajdonképpen amikor kijött a film, akkor lettem nagy rock and rollos. Közel kerültem ehhez a műfajhoz. Zenekarban is játszottam, ez volt a Roll’Skate Boogie. A Mystery Gang zenekarban is megfordultam, velük Amerikában, Los Angelesben is játszottunk.

– *Ricky nem tud veréb lenni a verebek között, ahogy a szülei kéri, nem tud belesimulni az itthoni szürkeségbe. Te is ilyen vagy?*

– Én mindig lázadó voltam, ez valahogy zsigerből jön. Bár a mi generációnknak szinte mindent sza-

bad, néhány dolog ellen lehet és kell is lázadni.

– *Van kedvenc jeleneted?*

– Az Amerika hangja című dal és az előtte lévő jelenet. Szerintem a dal mondanivalója a darab lényege. A harmadik versszak: „Egy csak a lényeg, ne add fel a lényed, hisz kacér az élet, tedd magadévá, és élvezd!”

– *Ha jól tudom, ez az első főszereped felnőtteknek szóló darabban?*

– Tavaly már volt egy főszerepem, a Rigócsör királyfi címszerepe, de jól tudod, ez az első főszerepem felnőtt darabban. Nagyon szeretem ezt a mostani munkát, Halasi Imre végtelenül nyugodt rendező - de van rajtam stressz, bekúszik a lámpaláz. Nagyon örülök ennek a munkának, és a továbbiakban is szívesen vállalnék főszerepeket.

Szilágyiné Szabó Ágnes

„Nagyon emberi pillanatokban látjuk őket...”

A Váratlan találkozások szereplői, Földesi Ágnes Villő és Tege Antal vallanak a darab jellemeiről, helyzetéről

– *Milyen ember Amy és Michael? Olyan, mintha Michael lenne a kezdeményezőbb.*

Földesi Ágnes Villő: A darab egy pontján Amy elmondja, hogy az élete kicsúszott a kezéből. Mindnyájan ismerünk olyan embert, aki annak ellenére, hogy például rendkívül intelligens vagy tehetséges valamilyen, egyszer csak valamilyen törés hatására gyökértelenné válik, és nem találja a módját annak, hogyan tegyen eleget a kötelességeinek, vagy egyáltalán hogyan találjon vissza a „normális” életbe... Azt hiszem, ebben az érzelmi bizonytalanságban embertípustól függetlenül dominál a félelem - Amy esetében a szeretetlenségtől és a magánytól. Az ő története ebből a szempontból sikertörténet: miután eléri a mélypontot, felismeri, hogy újabb lehetőséget kapott egy másfajta élet kialakítására. Képessé válik kontrollálni az alkoholfüggőségét, és újjáépíti magát. Majd szembejön vele az, amitől mindig is félt, de amire titkon mégis vágyott; a spontaneitás. Meghózzá egy olyan embertől, akiről azt hitte, hogy már nem tud meglepetéseket okozni számára.

Tege Antal: Az, hogy mit gondol magáról az ember, és milyen valójában, az az életben is néha különbözik. Michael sikeres drámaíró, három gyereke és nagyszerű felesége van - mi baja lehetne? Azt gondolja, hogy neki mindent szabad. Amikor vége szakad a kapcsolatuknak, akkor jön rá, hogy hibát követett el. Nem tudom, mit gondol Amyról. Szereti. Azt mondja, amikor elválnak, hogy Amy tökéletes. Van két ember, aki nem veszi észre, hogy egymásnak vannak teremtve. Elvesznek maguktól tíz évet.

– *Egy férfi és egy nő története - olyan sokszor láttuk már ezt.*

Bernard Slade sitcom-író, a darab lírai komédia. Megható vagy humoros inkább a Váratlan találkozások?

Tege Antal: Az angol cím kifejezőbb: Special occasions, azaz különleges alkalmak. Tíz évig élnek külön, és találkoznak életük meghatározó pillanataiban, a gyerekek koncertjén, karácsonykor, Amy esküvőjén, Michael anyjának temetésén, egy hullámvasúton a vidámparkban. Van ebben nevetés és sírás is. Pont a váratlan, különleges alkalmak miatt nagyon emberi pillanatokban látjuk őket.

Földesi Ágnes Villő: Muszáj oldással kísérni az eseményeket, mert ezt a darab műfaja is megkívánja - egyszerűen így van megírva, hogy van benne humor. Ettől viszont nincs elkönnyítve a történet. Biztos vagyok abban, hogy minden néző számára lesz olyan jelenet, ami a témája miatt érzékeny pontot érint, de a mi dolgunk ebben a másfél órában csupán tapintani ezeket a pontokat, és elmesélni egy olyan történetet, ami arról szól, hogy van két ember, akik szeretik egymást. Aztán döntéseket hoznak, amik végül nemcsak a saját, de a másik életére is mély hatással vannak.

– *A Váratlan találkozások egy része, úgy tudom, pszichiáternél játszódik. Ott érezzük magunkat biztonságban, ott tud ez a pár mindent kibeszélni? Ilyen a modern ember?*

Földesi Ágnes Villő: Amy csoportterápiára jár, mert szüksége van egy közegre, ahol szabadon beszélhet az érzéseiről. Ez szerencsés, ideális tulajdonság a felépüléshez, de hát ugye ez egy színdarab... Azt hiszem, a hétköznapi életben az elfojtás jellemzőbb. Válaszolva a kérdésedre;

szerintem nagyszerű dolog, hogy segítséget kérni már nem ciki, és egyre szélesebb a módszerek palettája is. Lassan beépül a kultúránkba, és előbb-utóbb, lehetősége szerint mindenki megtalálhatja a számára legmegfelelőbb segítséget, ha szeretné. A hitelesség és a józan ész határain belül abszolút támogatom.

Tege Antal: Michael tíz pszichiáternél jár a történet során, Amy az anonim alkoholista gyűlését látogatja. Ezekben a beszélgetésekben mutatkozik meg, milyen ember Michael. Első körben a tanácsatlanság viszi oda, utána a feleségét vádolja. Nem nyugodt beszélgetések ezek, nem úgy kell elképzelni, hogy fekszik a díványon, és mesél.

– *Ha jól tudom, minimális díszlettel, inkább a helyszínek jellemző megjelenítésével fogjuk látni a darabot. Szeretitek ezt a megoldást? Nagyobb teret ad a színesi játéknak?*

Földesi Ágnes Villő: Viszonylag sokat öltözünk... Ez technikailag ugyanúgy plusz koncentrációt igényel, amíg nem áll be egy jól megszokott automatizmus a jelenetváltások alatt. Szeretem a kis terek intimitását, mert külön feladat játszani a mértékekkel, de ez ugyanúgy elmondható a nagyszínpadról is, ezért most hirtelen azt mondanám, elsősorban technikai hangolás tekintetében érzek különbséget, érzelmileg és fejben ugyanúgy jelen kell lenni. De természetesen ez például darabtol, rendezéstől, szereptől stb. is függ.

Tege Antal: Szándékos volt ez a minimális tér. Fekete-fehér színeket látunk, kellekből is a lehető legkevesebb van, hogy a történetre figyeljenek.

Szilágyiné Szabó Ágnes

Árgyélus királyfi Békéscsabán

Tiszán innen, Dunán túl - élt egyszer egy Gyáva király, akinek a kertjéből minden éjfélkor eltűntek az aranyalmák. Ezen az éjszakán azonban maga Árgyélus királyfi őrzi a fákat,

a Javaszember két szelencéjének támogatásával... A gyönyörű jelmezekkel, igényes díszletekkel színre vitt meséjüket során megtudjuk, hogy a tündérek nem is olyan ártalmatlanok,

mint hinnénk, és Árgyélus, a teffelészajú lovagocská korántsem olyan anyámasszony katonája, mint azt az édesapja gondolja. Nemcsak elmegy szerelméért a világ végére, de vissza is

tud térni, úgy, hogy közben segíti azt, akit tud. A gonosz elnyeri büntetését, az igaz szívűek a szerelmet, mások pedig egy-egy vágyott tárgyat vagy címet - kinek mi a kívánsága. Árgyélus királyfi történetét mindenkinek ajánljuk, hiszen a mese mindenkié.

A darabot az Aradi Kamaraszínházzal koprodukcióban, Tege Antal

rendezésében mutattuk be, főbb szerepeiben Czitor Attilát, Csomós Lajost, Katkó Ferencet, Nagy Erikát és Nádra Kittit láthatják. Terveink szerint a későbbiekben számos magyarok lakta településre fog eljutni a szívderítő mesedarab.

Szilágyiné Szabó Ágnes

Mint a nő a házasságban

Ezzel a címben megjelenő szemléletes hasonlattal világította meg Bártfay Rita, az Újszínház dramaturgja, hogyan képzelhető el a dramaturg szerepe a színházi alkotás folyamatában. Egyúttal ebben a vele készült interjúban azt is szeretnénk bemutatni, mi is a feladatuk, a mindenki által ismerősnek csengő, de szerteágazó tevékenységüket laikusként nehezen meghatározható művészeti alkotótársaknak.

– Kifejtené bővebben a címben jelölt pozíciót?

– Nemétől függetlenül úgy kell tekintenünk a dramaturgokra, mint egy házasságban a nőre. Ebben a képzeletbeli párkapcsolatban a rendező a „férj”, ő teremti meg az „élet-körülményeket”, ő a darab megszületésének és színházi milyenségének az alfája és ómegája, a dramaturg pedig, aki – akár egy jó házasságban a feleség – alapvetően támogatja, erősíti a rendező elképzeléseit. Vagy ha arra van szükség; megkérdőjelez, véleményez, ötleteket ad, más perspektívákat nyit az értelmezésben, egy darab tartalmi részeinek, érzékenyebb, részletezőbb kitalálásában. Minden esetben szeretettel viszonyul a darabhoz, a szerzőhöz és a színészekhez. Sokszor a pszichológus szerepét tölti be. Figyelembe veszi a rendező habitusát, elsimítja az esetleges ellentéteket a színészekkel, feloldja a feszültségeket az élő szerzővel. S mint ahogy minden sikeres férfi mögött ott találunk egy őt segítő, erős nőt, úgy azt gondolom minden sikeres rendezés mellett – sokszor láthatatlanul – ott van egy felkészült, az alkotás megvalósulását támogató dramaturg is.

– Ha már említette a házasság analógiát, mindig ugyanaz a rendező-dramaturg alkot egy párt?

– Természetesen nem, hiszen sok színháznak – ilyen az Újszínház is – van saját dramaturgja, ezért aki hozzánk jön rendezni, az itt készen kaphat egy „feleséget”. Ennek ellenére vannak állandó párosok, akik mindig szeretnek együtt dolgozni, sőt olyan rendező is van, aki dramaturg nélkül dolgozik, vagyis maga vállalja - ebben az esetben elsősorban a szöveggondozásra gondolok - a dramaturgiai feladatokat is.

A rendező-dramaturg felállás egy alapvetően bizalmi viszony, amelyben a közös felkészülés, során nem maradnak (a darabmal kapcsolatosan) megválaszolatlan kérdések. Nekünk témákat dob fel az irodalom, mi pedig ezekben a témákban keressük az emberit, a szépet, a jót, és azt, hogy mindezek hogyan jelennek meg a mai világban.

– Ez azt jelenti, a dramaturg már az alkotás kezdeti fázisánál is ott van?

– Nem, annál sokkal hamarabb, egészen attól kezdve, amikor még csak ötlet szintjén felmerül egy mű

színpadra állítása a rendező fejében, a színházigazgató pedig rábólint az elképzelésre. A dramaturgnak ilyenkor azt is meg kell mondania – persze maximális tapintattal - ha esetleg úgy látja, annak a rendezőnek nem állna jól a kiválasztott darab, vagy esetleg úgy véli, az nem vág egybe a színház profiljával, irányvonalával.

Ha viszont a kérdés eldöntetett, akkortól kezdve a rendező-dramaturg véd- és dacszövetségben tesz meg mindent a sikeres színházi mű megszületése érdekében. Az első lépés ekkor, hogy a rendezővel kettesben átbeszéljük, mit üzenhet a mű a mának, miért érdemes elővenni és műsorra tűzni, ha nem eléggé jellemzi a mai kort, hol érdemes erősíteni rajta, hogy a mában is megállja a helyét. Minden darab megrendezése

változtatásokat persze nagyon nagy tisztelettel, alázattal és körültekintéssel kell kieszközölni, stílusban tartva minden mondatot. Az pedig nyilvánvaló, hogy például egy regény színpadra alkalmazása során meg kell tartani az eredeti mű mondani- valóját, céljait, miközben a színház szabályait, a játszhatóságot kell szem előtt tartani.

– Mi szab határt az etikai gátakon kívül egy-egy ilyen belenyúlásnak?

– Egy hosszú, unalmas előadást senki nem fog megnézni, s mondjuk egy XIX. század közepén megírt darab egész más habitusú nézőknek íródott. Ma már – nagyrészt a filmeknek is köszönhetően – egy néző

a színpadon. Ha valami olyan kerül színre, ami nem odavaló, az zavaró lehet, hiszen a színpadnak illúziókeltőnek kell lennie. Sőt, mivel a színház állandó dramaturgja ismeri az adott társulatot, javaslatot tehet, hogy melyik karakterre, melyik színészt tartja a legalkalmasabbnak.

Persze itt rögtön felmerül, mi az, ami nem a dramaturg hatásköre és mi tartozik csak a rendezőre, mint koncepcionális kérdés. A hangsúly azon van, ha valamit egyszer közösen kitaláltak, azt a későbbiekben egymást erősítve megtartsák. A dramaturgnak legfontosabb feladat, hogy a rendezőt segíti a gondolkodásban, de emellett egy nagy spektrumot átfogva egyensúlyt teremtve közvetítenie kell a rendező, a színészek és a közönség között is. S nem csak jogköre

dramaturgok vagyunk, akik hidat építünk és kapcsolatot tartunk fent más színházakkal, tájékozódunk bemutatásokon, színházi gyűléseken egymás darabjairól, terveiről, céljairól. De ennek már hagyománya van, hiszen a színházak közötti jó kapcsolat fenntartása mindig a dramaturgok dolga volt.

Vannak dramaturgok, akik csak olvasnak, javasolnak, ajánló szövegeket írnak. Van, aki dramatizál (regényből, filmből adaptál), van, aki csak a szöveggondozással foglalkozik és van, aki fesztivált is szervez. Az Újszínházban például én szervezem immár hét éve a nálunk megrendezésre kerülő Keresztény Színházi Fesztivált.

De foglalkozunk még mi dramaturgok a kortárs szerzők drámáinak megismertetésével, felfedezésével, a szerzők buzdításával, hogy minél többet írjanak. Ez talán a legszenvedelmesebb feladatunk.

– Az látszik, hogy a dramaturgnak nagyon szerteágazó, sokrétű a feladata, de milyen személyiségnek kell ahhoz lennie, hogy mindezt ellássa?

– Úgy gondolom, nem az számít, hogy ki hol végzett. A képzés hivatalos helye az SZFE dramaturgia szaka, ami nyilván segítséget ad, de persze nem jelent garanciát, hogy a szakmában fog az illető elhelyezkedni, vagy, hogy jó dramaturg válik belőle. Egy életen át tartó szolgálat és tanulás ez, amelyben minden munka új kihívás, ezt igazán a próbák alatt lehet megtanulni, ahol menet közben a szituáció és a szöveg is változhat.

Fontos viszont, hogy legyen jó irodalmi ízlése, széleskörű tájékozottsága, olvasottsága, rálátása a világra, legyen egyfajta érzékenysége, életismerete, ebből származóan színházi szituációs érzéke, s végül – de nem utolsósorban – inspirálóan tudjon hatni az igazgatójára, rendezőjére.

– A dramaturg, mint elnevezés, mennyire helytálló arra a tevékenységre, amit önök végeznek?

– Ha szigorúan vesszük, akkor tökéletesen, hiszen alapja, a dráma szó, cselekvést jelent, s ehhez a munkához nagy szorgalom is kell. A görög eredetű dramaturg szó pedig eredetileg a drámaírórt jelölte, viszont ma már az én olvasatomban a dramaturg az a személy, aki egy adott szöveget színpadra alkalmaz.

Sokan úgy vélik, rajtunk szinte semmi nem múlik már a próbák alatt, én mégis úgy gondolom, hogyha jól dolgozunk, az nagyban segítheti a rendezőt, a siker megvalósulását, a katarzis megteremtését a színpadon.

Ennek a szakmának két kulcsszava van: szeretet és jó ízlés. Az előbbi nyilvánvalóan nem kell nagyon magyaráznom, az utóbbit pedig lefedi az olvasottság, műveltség, a komoly tárgyi tudás, a dolgok összefüggésire való rálátás képessége.

Tölgyesi Tibor
Fotó: Panami

egy adaptáció, jelen idejű gondolkodás a világról az adott művön keresztül, aminek kell, hogy legyen aktuális konklúziója. A dramaturg egy csapatmunkának a részese, az egyik fontos részvevője, de egy darabnál a fő döntések egyedül a rendező vállán nyugszanak – s annak ellenére, hogy sokan segítik a munkáját – az ő nevével minden felelősséget.

– Ezek szerint a dramaturg szellemi partnere a rendezőnek?

– Igen, persze az eszmei támogatás mellett van a dramaturgnak konkrét munkája is, hiszen egy színpadra alkalmazott művet kell letennie az asztalra. Lehet, hogy húzni kell az eredeti műből, mert túl hosszú, esetleg szereplőket kell kihagyni belőle, vagy épp új karaktereket, jeleneteket kell beírni, hogy segítsék a konfliktust, az akciókat, a cselekményt és a jellemek építését, a főbb szálak előrehaladását. A lényeg, hogy nincs olyan dráma, amely egy az egyben színpadra tehető. Az ilyen

idegrendszer egészen másképpen működik, ezért is van szükség rövidítésekre, átalakításokra, összevonásokra.

Egyébként könnyen átválthat a dramaturg a társszerző státuszába is, hiszen nem csak átírhat – kissé, vagy adott esetben jelentősen – egy már meglévő drámát, de ha mondjuk, egy regényt alkalmaznak színpadra, ott szerzőpárként felbukkanhat a dramaturg neve is. S az is gyakori eset, hogy a dramaturg egy idő után – ha erre alkalmasnak érzi magát - nem csak más alkotását alakítja, formálja, hanem saját, önálló művel is jelentkezik a drámairodalomban.

– Visszatérve a rendezővel való együttműködéshez ott tartottunk, hogy megszületett a mű, kezdődhet a próbafolyamat.

– Mivel a dramaturg az állandó tanácsadó szerepét tölti be, még arra is tehet javaslatot – persze ha ennek van dramaturgiai jelentősége – hogy milyen jelmez, díszletek legyenek

van a tanácsadóra, de szerepe is, a régi színházi vélekedés szerint a dramaturg azért kell, hogy a rendezőt felkészítse a rendezésre.

– Minden dramaturg egyformán dolgozik?

– Egyáltalán nem. Én az a típus vagyok, aki végigüli a próbafolyamatot, de vannak olyanok is, akik csak a kezdeteknél és a végső fázisban vannak jelen.

Emellett, ha már az állandó színházi dramaturgokról esett szó – amilyen én is vagyok – nekik az is a feladatuk, hogy tanácsaikkal a színház vezetőségét is segítsék abban, mit játsszon a színház, milyen összetételű darabok szerepeljenek az évadban, melyik rendezőket hívja el a színház vendégrendezésre. A színházi dramaturgok sokrétű feladataiba – igaz, ma már egyre kevésbé – még a külső megjelenés milyensége, bármiféle műsorfüzetek, plakátok, a színházzal kapcsolatos anyagok szövegeinek megírása is beletartozik. Mi

Hát kérem, ez „Az élet alássan”

Zene is (még hozzá akusztikus rock), irodalom is, színház is. E három halmozás közös metszetét alkotta meg a Zenthe Ferenc Színház és a Diabolus in Musica zenekar Az élet alássan című produkciójában, amelynek premierjét 14 hónappal az ötlet kipattanása után, október végén tartották a színház új kamaratermében. A kísérlet jól sikerült: nem a rendhagyó irodalomórák megzenésített verses világa köszönt vissza a deszkákról, sokkal inkább egy formabontó rockkoncert, amelyben a dalok mondanivalóját jól egészítik ki a melléjük szerkesztett versek, ezáltal friss, energiával teli és sokféle ízlésű közönség számára „fogyasztható” produktum született.

2020 nyarán lépett fel a Zenthe Ferenc Színház évadindító rendezvényén a rock akusztikus verzióját játszó Diabolus in Musica formáció. Ekkor indult el az az együttgondolkodás, amelynek az eredménye Az élet alássan címmel látható és hallható a Zenthe kamaratermében, majd remények szerint egyre több helyen az országban.

Akkor Vörös András, Nagy-Miklós Péter, Korpos Lajos és Bokodi Bálint, vagyis a Diabolus zenészei, illetve Sándor Zoltán művészeti vezető és Susán Ferenc rendező hamar felvázolták az együttműködés körvonalait. Az elhangzó dalok és versek válogatása, a műsor szerkesztése után Erdélyi Gábor, Hege Veronika és

Móczár Bence, vagyis a Zenthe művészei kapcsolódtak be a munkába, az ő előadásukban hangoztak el József Attila, Weöres Sándor, Örkény István, Zalán Tibor, Háy János vagy éppen Varró Dániel költeményei. Az akusztikus élmény mellett a fények és (Szalkai Péter munkáját dicsérve) többféle LED-panelen megjelenített vizuális aláfestések adják a mintegy hetven perces est végső, hol lüktető, hol játékos, néha lírai hangulatát.

A premiért követően az előadást az öt kamarabérlet mindegyikében, illetve a középiskolásoknak szóló sorozatokban is közönség elé viszik, de a produkció az ország bármely pontján szórakoztatásra képes.

A. Á.

Kamarateremmel bővült a Zenthe Ferenc Színház

Október derekán átadták a salgótarjáni Zenthe Ferenc Színház legújabb beruházását, a kult. Kávézó és Kamaratermet: a belvárosi játszóhely rekordidő, három hónap alatt alakult át egy kávéházi galériateremből 120+8 főt befogadni képes, komplett hang-, fény- és vizuáltechnikát felvonultató terem, amely mellett továbbra is kávéház is működik. A beruházást megtekintette Fekete Péter, az EMMI kultúráért felelős államtitkára; a létesítményt gálaműsorral adták át a közönségnek, hogy szinte azonnal több premiernek is helyet adhasson.

– Salgótarján önkormányzata első körben öt évre adta a Zenthe Ferenc Színház működtetésébe a bérlet nélkül maradt kávéházat és galériatermet, amelyet számtalan segítő, önzetlen támogató, valamint egy lelkes és profi kivitelezői csapat révén egy kamarateremmel alakítottunk. Ezzel új lehetőséget kívánunk nyitni a színház kedvelő, vagy a színházzal épp csak ismerkedő közönségünk számára – mondta el Simon Lajos, a színház igazgatója azon a sajtóbejáráson, amelyen részt vett Fekete Péter, az Emberi Erőforrások Minisztériuma kultúráért felelős államtitkára, dr. Becsó Károly és Becsó Zsolt országgyűlési képviselő, Fekete Péter, Salgótarján polgármestere, valamint a színház számos munkatársa. A színháztermet is magában foglaló épület új funkciót kapott szárnyának megtekintése után Fekete Péter államtitkár elmondta: példálózni fog az itt elvégzett munkával.

– Az nem lehet, hogy egy harmincnégyezer fős városnak, egy megyeszékhelynek ne legyen önálló színháza. A helyiek, az itt élők tudják erről elküldeni az üzenetüket a döntéshozóknak, és itt négyezer bérletes küldi el évek óta az üzenetét – fogalmazott az államtitkár.

– Mindannyian büszkék lehetünk arra, ami ebben a városban

megvalósult. Tíz éve tapasztaltam meg először azt az igényt, hogy helyi emberek és ideérkező emberek alkotni akarnak – túl akarnak lépni azon, hogy mások által létrehozott produkciókat fogadjanak be, és önálló alkotásokat akarnak létrehozni. Társulatot hoztak létre az évek alatt, mert egy társulat reflektálni tud a városban történetekre, s be tudja vonni munkájába a társművészeteket. Hozzájárul, hogy a helyi lakosok a „jó itt élni” érzéssel töltsék a mindennapjaikat, hogy ne akarjanak elvándorolni, vissza akarjanak térni ide – mondta el Fekete Péter. Hozzátette: az Emberi Erőforrások Minisztériuma jó időben felismerte ezt az értéket, s évek óta igen jelentős támogatással próbálja a helyi színház munkáját segíteni.

– Ehhez az újonnan felavatott kamaraszínház teremhez mintegy huszonötmillió forinttal tudunk hozzájárulni – jelentette ki az államtitkár. – Megérte. Mint ahogy megérte a színészlakások felújítását támogatni, amelyeket ugyancsak a város adott használatba a színháznak. Megtekintettem a lakásokat, s kijelenthetem: támogatásunk minden forintja jó helyre ment, csodálatos lakások alakultak ki. Itt nem egy miniszter, nem egy államtitkár találta ki, hogy mi történjen. Itt a helyi lakosok igényére, a helyi művészek és művészetet csinálók álltak össze, s valósították meg ezt a csodát. Kívánom, hogy a helyiek ezt nagyon sokáig élvezzék!

Az Emberi Erőforrások Minisztériumának politikusa elmondta: hiszi, hogy Magyarország lakossága újra felhatalmazást ad a jelenlegi kormánynak, hogy a következő időszakban is vezesse ezt az országot.

– Biztosan hiszem, hogy ennek az lesz az eredménye, hogy Salgótarján egy önálló, új színházépülettel fog gazdagodni. Ehhez a kulturális államtitkárság részéről minden segítséget megadok, s arra kérem képviselő urakat, hogy támogassák

ezt a kezdeményezést – zárta szavait Fekete Péter államtitkár.

A város polgármestere, Fekete Zsolt ugyancsak üdvözölte a Zenthe Ferenc Színház új kezdeményezését, kiemelve: az állam és az önkormányzat által közösen fenntartott szervezet egy impozáns kamaratermet hozott létre.

– Nem csak a salgótarjániak, de a térségben élők is szeretik a színházat. Köszönöm államtitkár úr bejelentését, miszerint ha mód és lehetőség lesz rá, építsünk együtt közszínházat Salgótarjánban – mondta a városvezető.

– Ennek a városnak sikertörténetekre van szüksége, amelyekből erőt lehet meríteni a jövő építéséhez – ezt már Becsó Zsolt országgyűlési képviselő mondta el, hozzátéve: – A Zenthe Ferenc Színház elmúlt tíz éves története is egy ilyen sikertörténet. Megfogalmazódott egy álmom, amely megvalósítását támogatta a helyi és a központi politika, és támogatta a helyi közösség is. De kellettnek és ma is kellenek olyan személyek is, akik képesek ezt az álmot valóra is váltani. A teljes stáb a szívét-lelkét kitette, hogy ezt az építkezést végigvigye. Eljutottunk oda, hogy létrejöhessen ez a kamaraszínház, és reményeink szerint – bírva államtitkár úr támogatását – eljut oda a társulat, a város, a térség, hogy legyen egy önálló épületben elhelyezett színháza.

A kamaratermet egy helyi kötődésű művészek műsorából összeállított gálaműsorral adták át, amelyben fellépett Alapi István gitáros, Oláh Patrik hegedűművész (akit csellón Friderikusz Péter kísért), Szmilek Jázmin táncos, majd „Palóc gyöngyszemek” címmel a Zenthe Ferenc Színház és a Nógrád Táncegyüttes közös produkciója zárta az estét.

A kamaraterem keddenként és csütörtökönként kínál színházi előadásokat, beszélgetős és zenés, illetve prózai előadói esteket.

Andó Ákos

Csavard úgy, hogy bent is jó legyen!

„Arról írok, hogy ilyenek vagyunk mi, magyarok. Van úgy, hogy alábecsüljük magunkat, és akkor elfog egy kisebbségi érzés, van úgy, hogy túlbecsüljük magunkat, és akkor azt álmodjuk, hogy mindent jobban tudunk mindenki másnál... egyetlenegy van nekünk: a tehetségeink. Na már most, hogy ezekkel a tehetségekkel mit kezdünk, hogy ezekkel jól gazdálkodunk-e, vagy elpocsékoljuk-e, erről (is) szól ez a darab.” - így indította útjának 1975-ben Örkény István a Kulcskeresők című abszurdját, amelyet október derekán mutatott be először a Zenthe Ferenc Színház. Nem kis vállalás e sokféle vetületben értelmezhető darab színre vitele, ugyanis generációnként mást és mást láthat bele a nagyjérdemű a

képzeletbeli Fóris-lakásban történetekbe.

A mai tizen-huszonévesek nyilván nem élhették át azt a kort, amelyben a cselekmény zajlik, legtöbbjük se nem házasa, se nem első lakásába költöző, így számukra a helyzetek komikuma, az elsődleges cselekmény adhatja a darab élményét.

A mai középkorabeliek, negyvenesek-ötvenesek számára ez a darab a nosztalgikus retró-érzést adhatja meg; ők látták szüleiket örülni az önálló fészkeknek, még ha sokat kellett is gürizniük érte. Ők akkor boldogok voltak, s talán ma érzik már igazán, milyen volt ebben a világban örülni valaminek, ami talán nem volt tökéletes, de a „miénk” volt. Ők ma élnek meg szinte ugyanezt (és erre még

visszatérünk), ha nem is ugyanilyen keretek közt.

És vannak azok, akikről szól Örkény színdarabja: akik mindezt végigélték, végigcsinálták, végigszenvetették, vagy éppen végigröhögtek. Akik hol elengedtek, elfelejtettek vagy elrontottak valamit, majd addig magyarázták maguknak és az egész világnak is, amíg kiderült: nem is okozói, hanem áldozatai, már-már hősei a történéseknek.

Ezt a fajta folyamatot, a végletekig elbaltázás és önfelmentés menetét tárja rendkívül sokszínű, groteszken és mégis szórakoztatóan a nézők elé Kocsis Pál rendezésében a Zenthe Ferenc Színház. A Salgótarjánból induló színész-rendezőnek ez az első munkája szülővárosában,

s hogy sikeres előadással debütált, abban nagy szerepe volt az általa vezetett csapatnak is: a szerepeket alakító Bozó Andreának, Hajdu Tibornak, Erdélyi Gábornak, Kökényessy Áginak, Baksa Imrénnek, Rácz Jánosnak, Farkas Zoltánnak, Litauszky Lillának és Máté Krisztiánnak, a dramaturg Deés Enikőnek, a miliót megálmodó Pálós Nellinek és Remete Krisztinának, a zeneszerző Rozs Tamásnak, vagy épp a vizuálieffekteket kivitelező Szalkai Péternek.

Egy biztos: bár azt gondoljuk, rendszert, sőt, világrendet váltottunk a darab születése óta, s mi ma már teljesen másként élünk meg bizonyos szituációkat, mint felmenőink, a darab megtekintése után mégis el kell ismerjük, hogy ha egyes helyzetek megoldásához nincs megfelelő kulcs a kezünkben, akkor ma sem marad más, mint addig szépíteni a belső kis világunkat, amíg már eszünkbe sem jut, hogy valójában kint normális emberek élnek.

ó. s.

Nem leszek a játékszerep a Bartókban Slágermese a 60-as évekről élőzenével

Magyarország – 60-as évek. 1966-ban volt az első Táncdalfesztivál. Kovács Kati énekelt: „*En nem leszek sohasem a játékszerep...*” Megosztott első helyezést nyert (Toldy Máriával). Az idősebbek Koós János-, Korda György-, Toldy Mária-pártiakra szakadtak szét, a formálódó beatnemzedék Illés-, Metró-, Omega-, Kovács Kati-rajongókra. 1966-tól megjelentek a Centrum áruházak is. Konfekció volt „Ez a divat” módra. A gyárakban pedig az egyenrend egyenruhái. A miénk volt „legvidámabb barakk” a szocialista országok között. A Nem leszek a játékszerep

koncertszínházi előadásunk egykori slágerekkel mesél el egy történetet. Két énekes színésznő, öt zenész és a Bartók Színház táncmozgatója közösen idézik elénk a már letűnt, de máig ható kort és annak hangulatát.

Az előadásban szereplő betétdalokat – szerzők: Bágya András, G. Dénes György, Gyulai Gaál János, Hajnal István, Horváth Jenő, László Endre, Polgár Tibor, Tomsits Rudolf – az UMPA Ügyműködés engedélyével játszunk.

Szereplők: Kecskés Tímea, Siménfalvy Ágota. **Táncművészek:** Bánházy Eszter, Deák Bálint, Hahn

Jusztina Sára, Halmosi Dzszenifer, Jaklics Liliána, Perger Balázs, Péter Szilvia, Széchenyi Krisztián, Zolja Adél, Végső Zsolt (Munkavezető szerepében). **Zenekar:** Tótin Katalin (zongora), Tótin István (klarinét), Kis Alexandra (brácsa), Károlyi Dóra (cselló), Müller Tamás (dob).

Zenei vezető: Farkas Bence. **Látványtervező:** Rákay Tamás. **Jelmeztervező asszisztens:** Jaklics Liliána. **Koreográfus:** Dunaveczi Éva. **Koreográfusasszisztens:** Perger Balázs. **Dramaturg:** Balassa Eszter. **Rendezőasszisztens:** Szekeres Petra. **Rendező:** Csadi Zoltán

„Óriási sportteljesítmény” az 1x3 néha 4

Október végén mutatta be a Kecskeméti Katona József Nemzeti Színház Szerednyey Béla rendezésében az 1x3 néha 4 című vígjátékot, amely azóta is telt ház előtt fut Járai Máté főszereplésével.

Ray Cooney és Tony Hilton, a klasszikus angol vígjáték-hagyomány kiemelkedő alakjainak történetében a dúsgazdag, de már idős, vélt és ráerőltetett betegségekkel küzdő Jonathan Hardcastle komoly összeget szándékozik egy volt üzlettársa fiának, Billynek ajándékozni azzal az egy feltétellel, hogy a fiún kívül ne legyen más örökös a láthatáron.

Billy és „festői ügyvédje” éppen akkor jelennek meg, amikor a Hardcastle-rezidencián egy születésnapi összejövetel készülődik, mely alkalom ezúttal nem szűkölködik meglepetésekben. Bár a családi hadszíntér önmagában is katasztrófaövezet, ezen az estén még eszeveszettebb ámokfutás indul a szóban forgó pénzügyességért. Mindenki mozgásba lendül, hiszen a leleményesség nem ismer se lehetlent, se tréfát; nem úgy, mint a darab szerzői.

Az angol vígjátékok dúskálnak helyzetkomikumokban - egy igazán

mozgalmas darab az 1x3 néha 4 is, tele félreértésekkel, keveredésekkel, ami a színészekről rendkívüli koncentrációt és maximális pontosságot követel, a nézők számára viszont garantált, hogy egy pillanatra sem hagyják lankadni a figyelmüket és a nevetőizmaikat.

„Aki azt hiszi, hogy vígjátékot könnyebb rendezni és játszani, mint például egy drámát, annak megmutatnám, hogyan zajlik egy ilyen próbafolyamat. Hihetetlenül mozgalmas az előadás minden pillanata, ezért hatalmas erőfeszítésekkel jár mindenki részéről. Rendkívül pontosan ki kell dolgozni minden mozzanatot, hogy aztán a nézőkből nevetést váltsanak ki ezek a precízen megkomponált helyzetek. Ez az angol vígjátékok sajátossága” - magyarázza Szerednyey Béla rendező, aki behatóan ismeri a műfajt és magát a darabot is. Ő maga több évadon keresztül bújta már Charlie szerepébe a Madách Színházban, Sente Vajk rendezésében.

Ebben az előadásban mutatkozott be a kecskeméti közönség előtt a 125 éves Kecskeméti Nemzeti Színház több új társulati tagja és vendégművésze is, többek közt Járai Máté,

aki nemcsak egy szerepben tűnik fel a darabban...

„Természetesen nagy színészi feladat, emellett óriási sportteljesítmény is az 1x3 néha 4, jócskán égetjük a kalóriát mindannyian. Ahogyan szokták mondani, ez egy igazi 'ajtós vígjáték': itt kimegyek, ott bejövök, folyamatosan mozgásban vagyok, s közben rengetegszer öltözöm a takarásban. Ez egy szigorú koreográfia tulajdonképpen, amiben nem lehet hibázni” - mondja Járai Máté, aki futással tartja magát a kellő formában. „Az a titkom, hogy futás közben mondom a szöveget, hiszen ha akkor nem lihegek, akkor előadás közben sem fogok.”

A rekeszizmok ostromában továbbá Fazakas Géza, Ferencz Bálint, Danyi Judit és Hegedűs Zoltán vesz részt, illetve Járai Mátéhoz hasonlóan Horváth Alexandra, Jankovics Anna, Koller Krisztián és Varga Zoltán ugyancsak ebben a már most nagy sikert aratott előadásban mutatkoztak be a kecskeméti közönségnek.

Ray Cooney engedélyét a Film Rights Ltd. (UK) és a Hofra Kft. közvetítette.

Környezettudatosságra nevel A jegesmedve szerelMese

A Kecskeméti Nemzeti Színház trendi mesével hívja fel a felcsperedő generáció figyelmét a klímaváltozásra. A klímamese írója Tóth Kata dramaturg, aki magánéletében mindent elkövet, hogy a mindennapokban egyre inkább csökkentse ökológiai lábnyomát, s erre igyekszik felhívni mások figyelmét is. Ezt a célt szolgálja A jegesmedve szerelMese című előadás, amelyet Cseke Péter direktor rendezett. A fagyimacik és a világ megmentéséért szorgoskodó fiatalok humoros, érzelmes, vagány zenékkal és koreográfiákkal teleítült történetét csütörtök délután láthatta először a gyermekközönség.

Hogyan hat egy jegesmedve életére a szekrény alján lapuló méregdrága pulcsi, amit sosem hordtál, a

kedvenc éttermedben elfogyasztott étel csomagolása, a sokadik műanyagfigura, amely a polcodon porosodik, a rengeteg ajándék, amelyet valaha adtál és kaptál? Történetünkben kiderül, hogyan találhat egymásra egy csapat fiatal a Föld megmentéséért folytatott harcban, s az is kiderül, hogyan lehetsz egy élhetőbb világ ünnepléte hőse!

„Tiszteljük a Földet, mert Ő is szeret minket, utazhatunk a hátán, ad ételt, ad vizet. Óvjuk meg a Földet, hisz' a vendégei vagyunk. Mindent kölcsön kapunk, de mindent továbbadunk” - hangzik el a nagy igazság az egyik dalban. A különféle stílusokat ötvöző, de mindenképp fiatalos és fülbemászó zenéket Varga-Husztai Máté és a Dante szerelte, a dalszövegeket pedig szintén a Kecskeméti Nemzeti Színház színművésze jegyzi.

Szegvári Júlia pedig emellett, hogy az egyik főszereplőt, Linkát alakítja a darabban, a fiatalok körében népszerű videógosztó inspirálta koreográfiákat csempészett az előadásba, illetve saját mozdulatsorokat is megálmodott, amikről reméli, új kihívásként terjednek majd el a videógosztón, így népszerűsítve minél szélesebb körben A jegesmedve szerelMest és az általa közvetített fontos üzenetet.

Linka barátnőjét, Grétit Szabó Dorottya, a két klímaharcos fiút, Békés Petit és Békés Tomit Varga-Husztai Máté és Koller Krisztián formálja meg. Medve Mama és Medve Mima bájos karaktereit Csombor Teréz és Danyi Judit tölti meg élettel. A Zöld Birodalom ura, azaz Zöld úr szerepében Körtvélyessy Zsolt, Zöld Úrfiként Lakatos Máté, míg Zúrfiként Váry Károly látható a nagyszínházi produkcióban.

Nagy sikerrel mutatták be Schwechtje Mihály *Az örökség* című drámáját a Komáromi Jókai Színház Benkő Géza Stúdiószínpadán Rédlí Károly rendezésében. A teátrum ezen a helyszínen a kortárs darabok műsorra tűzése mellett arra is törekszik, hogy olyan műveket láthassanak a nézők, amelyek tartalmukban kapcsolódnak Komáromhoz, Felvidékhez, a külhoni magyarsághoz.

Schwechtje Mihály filmrendező színpadi műve 2020-ban a Legjobb magyar dráma díját nyerte el. A komáromi közönség nagyon jól és örömmel fogadta a most elkészült produkciót. Az örökség bemutatója után színpadra kerül Jordi Galceran *Burundanga* című vígjátéka, melyet Matusek Attila rendez és a pozsonyi színművészeti egyetem magyar hallgatói szerepelnek majd benne. Tóth Attila *Mindennapi tenyerünket címet viselő és a kissé furcsa hangzású, nyomoreszk műfaji meghatározású darabját is műsorra tűzik. Tervezik Hajdú Szabolcs Ernellák Farkaséknál művét színpadra állítani Forgács Péter rendezésében. A hírek szerint az utóbbi két előadás két szlovákiai magyar civil szervezet produkciója, mert a színház vezetősége helyet szeretne adni a szlovákiai magyar alternatív színházi kezdeményezéseknek.*

Komáromi örökség

Kortárs darabok a stúdiószínpadon

Előttünk a vízőzön
- Bagó Bertalan Komáromban rendez

A stúdiószínpadi bemutatók mellett Bagó Bertalan Jászai-díjas rendező vezetésével készül a komáromi színház következő nagyszínpadi premierje novemberben. A

Csónak, avagy előttünk a vízőzön egy modern Noé történet. Jon a történet középkorú főszereplője azonban egyáltalán nem hőstípus, nincs világmegváltó szándéka, sőt, jobban érzi magát az átlagos, szürke hétköznapi életben, mint a kiélezett helyzetekben. Amikor azonban egy szupermarketben egy csomag akci-

ós chips segítségével kiválasztottá válik, jobb ötlet és lehetőség híján felvállalja küldetését. A humorban és váratlan fordulatokban, gazdag vígjátékban egy középkorú férfi útját követhetjük nyomon, amint a világvége küszöbén próbálja menteni magát és mindazt, ami neki még számíthat valamit. Az előadás

szereplői Szabó Viktor, Culka Ottó, Jókai Ági, Rancsó Dezső, Gubik Ági, Olasz István, Fabó Tibor Jászai Mari-díjas, Skronka Tibor, Matusek Attila, Balaskó Edit, Holocsy Kati és Nagy László színművészek.

Az orosz dráma márkanévei

A szibériai születésű Oleg és Vlagyimir Presznyakov a kortárs orosz dráma legfelkapottabb alkotói, akiknek kettősük egyfajta márkanévként vonult be az európai színház világába. A Presznyakov fivérek, ahogy magukat nevezik, Csehov után a legtöbbet játszott orosz szerzőknek számítanak, s a népszerűségüket mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a Moszkvai Művész Színház Presznyakov-fesztivált szervezett, hogy műveiket bemutassák, de nem csak hazájukban népszerűek, drámáikat világszerte nagy sikerrel játsszák. A szerzőpáros így vall a darabról: „A darab születésének idején azt tapasztaltuk, hogy a fiatalok sem törekednek a változásra. Kényelmesnek, komfortosnak tűnik az élet, az emberek csak beszélnek a válságról, a krízisről, de közben óriási sorok állnak a szupermarketekben. Furcsa folyamat zajlik, mindenki érzi, hogy ennek előbb-utóbb vége szakad, de mindenki próbál magának kikaparni valamit, megszerezni azt, amit tud. A darab ezt az általános világerzést járja körül.”

Exkluzív kamarakiállítás a 125 éves Kecskeméti Nemzeti Színházban

Rendhagyó színháztörténeti kiállítással készült a Magyar Művészeti Akadémia és a Kecskeméti Katona József Nemzeti Színház, amelyet október 14-én, a teátrum 125. születésnapján nyitottak meg.

A páholsoron Gajdó Tamás „Jászai Mari mint Gertrudis” című gyűjtése látható. Ennek apropója, hogy 1896. október 14-én a színház nyitó előadása Katona József *Bánk bán* című drámája volt, amelyben Gertrudis szerepét Jászai Mari alakította.

A Millennium építészete a színházak esetében is meghatározó kor-

szak, amelynek egyik ékes bizonyítéka a kecskeméti teátrum, a Fellner és Helmer tervezőiroda remeke. A kiállítást végigjárva bepillantást nyerhetünk ebbe a korszakba. A nézőtéri büfében ugyanis Ludmann Mihály kiállítási anyaga tekinthető meg „Helmer és Fellner, a színház-építők” címmel. A tárlat végigvezet bennünket a legendás tervezőpáros magyarországi munkásságán.

Láthatnak továbbá részleteket a Kecskeméti Katona József Nemzeti Színház 125 éves történetéből.

A kiállítás megálmodója dr. Fekete István, a Magyar Művészeti Akadémia Tagozati Titkárságának osztályvezetője. A kamarakiállítás

egy része egy utazó tárlat részét is képezik, hiszen 2022 januárjától az ország több színházában is megtekinthetők lesznek. Az utolsó állomás a 2022-ben 165 éves fennállását ünneplő Miskolci Nemzeti Színház.

A kiállítást Szemereyné Pataki Klaudia polgármester, Nagy Viktor rendező, az MMA Színházművészeti Tagozatának vezetője, valamint Cseke Péter direktor, az MMA rendezője nyitotta meg.

„Színházunk a Millennium idején épült, amikor hasonlóan a mostani korszakhoz, a nagy építkezések korát élte az ország. A Millenniumtól számítjuk ezerévesnek ezt az országot, amihez képest a 125 év apró

epizódoknak tűnik. Emberi mércével mérve azonban hatalmas idő, emberöltők, generációk sora nőtt fel úgy, hogy Kecskeméten ez a ház otthona a nyelvnek, a magyarságot megtartó kultúrának, a színház csodájának.

Ma egy nagyszerű és dinamikus fejlődő társulatnak és a színház-szerető közönségnek jelent találkozási pontot, akik együtt játszanak estéről estére. Célunk, hogy a 125. évfordulón bizonyítsuk – ahogy eddig mindig –, hogy a patina nem jelent avíttságot. A mögöttünk álló hagyomány érték, előttünk pedig kirobbanó tettvágy, megannyi lelkesedés és művészi ambíció áll” - hangzott el Cseke Péter ünnepi beszédében.

„Mindannyian felelősek vagyunk azért, hogy ezt a 125 éves hagyományt azzal a színvonallal, lelkesedéssel és szeretettel képviseljük és vigyük tovább, mint amilyen-nel tették ezt elődeink” - mondta el

Szemereyné Pataki Klaudia polgármester.

„A kiállítással az MMA nemcsak az épületet megálmodó kecskeméti polgárok, illetve az építészek előtt tisztelget, hanem az épületet lélekkel és művészettel megtöltő színművészek, rendezők, énekesek, koreográfusok, karmesterek, zenészek... előtt is, hiszen a 125 év alatt számtalanszor ment fel a függöny, tapsolt a közönség, sorra születtek a kiváló előadások és emlékezetes színészi alakítások” - tette hozzá Nagy Viktor.

A Kecskeméti Nemzeti Színház arra biztatja a nézőket, hogy érkezenek a megszokottól hamarabb az előadásokra, hogy meg tudják tekinteni a többek közt festményekből és jelmezektől álló exkluzív tárlatot.

A kiállítás megtekinthető 2022. január 23-ig, a nagyszínházi előadások alkalmával.

Minden helyzetben közösségben a közönséggel!

Közösségben az ifjúsággal és a kutyusokkal is!

Társadalmi felelősségvállalás, rendkívüli kezdeményezések és újabb bemutatók olvasó- és színpadi próbák a Veszprémi Petőfi Színházban

Idén október 1-jén tizedik alkalommal került megrendezésre a veszprémi Fagyöngy Egyesület által életre hívott és azóta hagyományos jelleggel minden évben megrendezésre kerülő Séta a nők egészségéért! nevű kezdeményezés, melynek – ahogy a kezdetektől – a teátrum most is örömmel adott otthont. Az összefogás jegyében létrehozott séta a Kossuth utcától egészen a Veszprémi Petőfi Színház előcsarnokáig tartott, ahol közösen engedték el hagyományosan a rózsaszínű szív alakú lufikat, melyet követően zenés műsorral és orvosi előadásokkal fogadták előcsarnokukban az eseményen résztvevőket. „Egy színház életében az előadások elkészítése, másorra tűzése mellett kiemelt feladat a társadalmi szerepvállalás. Fontos, hogy előadások nélkül is egymás szemébe tudjunk nézni, megismerve, elfogadva egymást, és megfogva egymás kezét támogassuk, felemeljük a másikat! Köszönöm, hogy ennyien velünk tartottak ezen a jeles eseményen ma!” – köszöntötte a közönséget színházuk igazgatója, Oberfrank Pál. „Összefogás – erről szól ez a séta! Év-ről-évre köteleességünknek érezzük, hogy összefogjunk a Fagyöngy Egyesülettel és kulturális intézményként is részt vegyünk a prevencióban.” – tette hozzá a nap eseményeinek levezetője, Kellerné Egresi Zsuzsanna

igazgatóhelyettes-kreatív menedzser. Esti, A hőstenor című előadásuk a mellrák elleni kampány jegyében került bemutatásra, mely előtt a veszprémi Fagyöngy Egyesület dolgozói tájékoztató és figyelemfelhívó üzeneteket osztogattak a nézőknek, akik szívesen vették el az ajándékot.

Lélekerősítő évaduk második nagyszínházi bemutatója, Shakespeare Ahogy tetszik vígjátéka egy nagyon különleges vállalkozás, hiszen nagyon régen volt a Veszprémi Petőfi Színház színpadán Shakespeare darab. Emellett pedig egy régi vágyuk teljesült azzal, hogy határon túli színészeket, egyetemi hallgatókat köszönthetnek a szereplőgárdában, akik – nagy örömeikre – színházunknál töltik gyakorlatukat. „Ez egy ünnepi pillanat számomra és nagy vállalkozás is egyben, hiszen nagy a szereplőgárda, sok pici, de fontos dologból épül fel a darab, mely mellett mindegyik szereplőnek lényeges mondanivalója van, nagyon beszédesek, és képviselnek ügyeket. Minden tulajdonság, ami bennünk emberekben megtalálható, megjelenik a színpadon, a szereplőkben. Rengeteg filozófia is van a darabban, hogy mit jelent a hatalom, a társadalomban való élet és mit jelent az, ha az ember kimegy ebből az egészéből valamiféle szabadságot keresve, hol találja meg azt.” – vezette fel a darabot az olva-

sópróbán a rendező, Oberfrank Pál Jászai Mari-díjas, érdemes művész. Elárulta, nagyon hangsúlyos a képzelet, a fantázia, mind a szereplők, mind a nézők részéről, ugyanis a tér kellékekkel és anélkül is egy „nagy freskót” ad ki.

Évaduk harmadik nagyszínpadi bemutatója a színházat is nagy várakozás elé állítja, hiszen Huszka Jenő-Martos Ferenc: Lili bárónő című fergeteges operettjét még nem rendezték Veszprémben. A december 17-én bemutatásra kerülő operett előadást a – Mozartra várva... musical gála rendezője – Forgács Péter Jászai Mari-díjas, érdemes művész állítja színpadra. „Ez egy kedves, kis létszámú, humorral teli, és karakter

központú előadás. Mivel nincs tánckar, ezért a kiváló koreográfussal, Király Bélával is arra fogunk törekedni, hogy a karakterek hangsúlyosak legyenek a darabban.” – avatta be elképzeléseibe a színészeket a rendező. Elmondta alig várja, hogy a színpadra kerüljenek, átbeszéljék a járásokat, a cselekményeket, és együtt, a színészek ötleteivel közösen – melyekből szívesen merítkezik - összeállítsák a darabot. Azt is hozzátette, neki fontos, hogy jó hangulat legyen a próbák során, mindenki szeresse, amit csinál, hiszen így tud minden gördülékenyen menni a maga útján.

„Veszprém Megye Védelméért” emléklapoktetet vehetett át a Veszprémi Petőfi Színház, mellyel a Veszprém Megyei Védelmi Bizottság azon intézményeket tüntetett ki, akik a pandémiás időszakban és a veszélyhelyzetben példaértékűen, összefogva, önként nyújtottak segítséget, illetve vállaltak erejükön és alaptevékenységükön felül plusz munkát a járványhelyzet megfékezésében és Veszprém város polgárainak védelme érdekében. A Veszprémi Petőfi Színháznak mindig is szívügye volt a társadalmi felelősségvállalás, mely az első bezárásokat követően még inkább fontossá vált. Társulatuk az első pillanattól összefogva igyekezett segíteni a frontvonalban dolgozók munkáját, így összesen 14.000 maszkot és 200 védőruhát készítettek el, melyet a különböző megyei egészségügyi intézményeknek adományoztak. Emellett az oltakozás fontosságára is több kezdeményezéssel – videó készítés, „Kulturszuri” zenés műsor - igyekeztek felhívni a figyelmet, valamint kollégáik az oltópontokon is adminisztrációs segítséget nyújtottak az egészségügyi dolgozók munkájának

megkönnyítése érdekében. Honlapukon azt írták, büszkéek a „Maradj otthon, majd mi megyünk!” programsorozatukra is, mely a mai napig 180 alkalmat élt meg és vitte el az élő színház, a kultúra, a zene feltöltő, gyógyító erejét Veszprém város utcáira, tereire, lakókörnyezeteire és a kistérségi településekre egyaránt. Az emléklapoktetet a járványhelyzet alatti kezdeményezések megálmodója és ötletgazdája, állandó közreműködője Kellerné Egresi Zsuzsanna igazgatóhelyettes-kreatív menedzser, mentálhigiénés szakember vette át, aki hangsúlyozta, nem csak a közönséggel való kapcsolattartást és az élő színház varázsának megőrzését, de a lelki- és mentális egészség fenntartását, erősítését is fontosnak tartotta, főleg egy ilyen embert próbáló időszakban.

Október 16-án kezdetét vette négy féléves, a színházi világ, szakma egészét átfogó és színházi utánpótlást célzó PetőfiAkadémia! „Nagyon nagy indok volt, hogy a színházi utánpótlás képzését előkészítsük, hiszen ez egy pályorientációnak is megfelel. 12-18 év közötti diákokkal nagyon szépen, játékosan, de részletesen és mélyrehatóan szeretnénk megismertetni a színház világát. Így el tudják dönteni, hogy milyen irányba szeretnének szakosodni, ha ezen a területen maradnak.” – mondta el a PetőfiAkadémia megálmodója és vezetője, a nemrég mentálhigiénés szakemberként is végzettséget szerzett Kellerné Egresi Zsuzsanna igazgatóhelyettes-kreatív menedzser.

Október 24-én a Magyar Operett Napján és az operett irodalom legnagyobb zeneszerzőjének 139. születésnapján a társulatuk ismét kisbuszba szállt, hogy elvigyék a színház feltöltő erejét, a vérpezsdí-

tő hungarikumot, a magyar operett csodálatos műfaját egész Veszprémnek! A teátrum a STOP SHOP bevásárlóközpont, valamint a TESCO parkolóban és a Balaton Pláza belső terében jelent meg élő zenés műsorával, melyet Horváth Elemér Emi és Horváth Péter kísérték.

Rendkívüli kezdeményezés a Veszprémi Petőfi színházról! Kutyabarát előadásra várták október 30-án legifjabb nézőiket és kutyusaikat, akik a szelektív hulladékgyűjtésről szóló zenés, kedves mesejátékukat, a Kukamesét tekinthették meg. Kutyá nézőiket vízzel és jutalomfalattal várták. Az előadás utáni feldolgozó beszélgetésben – Kellerné Egresi Zsuzsanna igazgatóhelyettes-kreatív menedzser, mentálhigiénés szakember vezetésével – a gyermekek aktívan és örömmel vettek részt, mely során „Kutyamese” darabuk Vacak nevű kutyusa is gazdára talált.

November 2-án halloweeni hangulatba borult a Latinovits-Bujtor Játékszín Veszprémben! Halloween alkalmából rendkívüli estével, Stephen King hátborzongató regényéből készült, Tortúra című pszichothrillerrel, horror-koktéllal és félelmetesen jó hangulattal várta borzongani kívánó nézőit a Veszprémi Petőfi Színház.

Szerzője: **Virág Cintia Krisztina**

Források:

<https://www.petofiszinhaz.hu/>

<https://www.facebook.com/VeszpremiPetofiSzinhaz>

MARCZIBÁNYI TÉRI MŰVELŐDÉSI KÖZPONT DECEMBER

● **DECEMBER 3. PÉNTEK 19.00: PRESSER GÁBOR–SZTEVANOVITY DUSÁN–HORVÁTH PÉTER: A PADLÁS. A SZINDRA TÁRSULAT** előadása. Rendező: FÖLDESSY MARGIT. Ezen a Padlásán "Ég és Föld között" minden megtörténhet, akár csak a mesékben. Egy fiú megszállottan dolgozik szuperintelligens számítógépén, de nyugalmát titokzatos vendégek zavarják meg, különféle halandó és halhatatlan lények... Félig mese – félig musical 9-99 éves korig. Belépő: 2600 Ft. Elővételben: 2200 Ft. Diákoknak és iskolai csoportoknak: 1500 Ft

● **DECEMBER 9. CSÜTÖRTÖK 19.00: MOZART: DON GIOVANNI.** Sándor Dániel Máté (korábban az SZFE, jelenleg az Universitát Mozarteum Salzburg végzős hallgatója) rendezése, fiatal színművészek és zeneakadémisták részvételével. Az előadás időtartama: 3,5 óra egy szünettel. Belépő: 4500 Ft

● **DECEMBER 11. SZOMBAT 11.00: TOLCSVAY LÁSZLÓ – MÜLLER PÉTER – BRÓDY JÁNOS: DOCTOR HERZ. A SZINDRA TÁRSULAT** előadása. Rendező: FÖLDESSY MARGIT. A tudás és a hatalom, jóra és rosszra is használható! Ezt szimbolizálja, a főszereplő neve. Doktorként az ÉSZ, Herzként, emberként a SZÍV embere. Nobel-díjas, már fiatalon mindent elért a szakmájában. Mostani kutatásaiban az álmokkal, a valósággal és a gondolatok határainak kiszélesítésével kísérletezik, ami szemet szúr a hadseregnek. Szeretnék megszerezni a találmányt, s mivel a fiatal professzor ellenáll, meg akarják semmisíteni a laboratóriumot. A darab az ÉSZ és a SZÍV harca, az erőszakkal szemben. Producer: II. Kerületi Kulturális Közhasznú Nonprofit Kft. – Marczibányi Téri Művelődési Központ, Klebelsberg Kultúrkúria. Belépő: 2600 Ft. Elővételben: 2200 Ft. Diákoknak és iskolai csoportoknak: 1500 Ft

● **DECEMBER 11. SZOMBAT 19.00: NŐI POSTA. Dallevek. OLÁH IBOLYA SZÍNHÁZKONCERTJE** Valahol van egy nagy, központi szív-panasziroda. Talán egy égi főpostán, ahol mindenkit meghallgatnak. Ott ül-áll-beszél-énekel egy nő, akit, mondjuk, Ibolyának hívnak. Ma ő van szolgálatban ebben a hivatalban. A sok panaszra orvosság nincs. Feloldás – talán. Belépő: 3500 Ft

● **DECEMBER 12. VASÁRNAP 19.30 : VANNAK MÉG CSODÁK. NONSTOP IMPRO A SZINDRA TÁRSULATTAL.** Az impro előadásokon minden a pillanat műve, a közönség instruálhatja a szereplőket és részt vehet a játékban is. Műsorvezető: FÖLDESSY MARGIT Belépő: 1000 Ft

● **DECEMBER 19. VASÁRNAP 19.00: KARÁCSONYI SZINDRA GÁLA.** A Színházi Dráma-Stúdió hallgatóinak gálaműsora. Kicsik és nagyok szórakoztató színes előadása családoknak, barátoknak, érdeklődőknek. Közreműködnek a „margitosok”. Rendező: FÖLDESSY MARGIT. Belépő: 1500 Ft

● **DECEMBER 28. KEDD 19.00: L'ART POUR L'ART – EMBER A FALVÉDŐRŐL.** Nyilván önök is sokszor hallották már azt a kifejezést, hogy "nem most jöttem le a falvédőről". Ugye milyen könnyen elsiklunk egy ilyen mondat fölött? Társulatunk viszont elgondolkodott ezen a kijelentésen, mivel felmerült egy kérdés, ami nem hagyott nyugodni bennünket. Ha nem most jött le valaki a falvédőről, akkor mikor? Tegnap, tegnapelőtt, vagy még annál is régebben? DOLÁK-SALY RÓBERT, LAÁR ANDRÁS, PETHŐ ZSOLT, SZÁSZI MÓNI. Belépő: 3900 Ft

SZÍNHÁZI NEVELÉSI ELŐADÁSOK

● **A KEREKASZTAL SZÍNHÁZI NEVELÉSI KÖZPONT ELŐADÁSAI DECEMBER 1. 10.00-12.00 FELEJTHETETLEN** (középfiskolásoknak)

Az előadásokról bővebben honlapunkon olvashatnak: www.marci.hu
A foglalkozásokon egy osztályt tudunk vendégül látni, előzetes bejelentkezés, időpont egyeztetés után. Minden hónapban 5 előadás a II. kerületi iskolák számára térítésmentes, a további előadásokra belépő váltása szükséges.

Belépő: 1500 Ft/fő

Szakmai belépő: 500 Ft/fő

Jelentkezés, információ: Krammer Zita (06 20 927-2330; matitkar@marci.hu)

● **DECEMBER 14. KEDD 10.00: PÖTTY.** A Griff Bábszínház báb-színházi előadása
Pöttyök! Fekete, piros, sárga, sokszínű. Pöttyök az orromon. Szeplők? Bárányhimlő? A katicabogár pöttyei, a labda pöttyei, pöttyösen forgó-pergő szoknya, az esőpöttyök az ablakon. Játék egy piros pöttyel, ami elvárászólódik, átváltozik, megsokszorozódik, megnő és összemegy. Ajánlott életkor: 0-4 éveseknek. Az előadás időtartama: kb. 40 perc
Belépő gyermek és felnőtt vendégek számára egyégesen: 1200 Ft

Vitéz lélek

A Turay Ida Színház Vitéz lélek előadása szép, de embert próbáló feladat: egy kis székely világot tár elénk. Olyan figurákat, akik a mai ember számára már egzotikusnak hatnak természetszeretettelükkel, naív bölcsességükkel, csavaros humorukkal. Pedig ez sem tökéletes világ: a gyarlóság, kisszerűség ezt is kikezdi. Itt is szükség van „egy tiszta lélekre”, aki a többiek számára utat mutat, aki segít magukba nézni. És ahol az erő elgyengül, ott szükség van a csodára is. Tamási darabja azt a csodát mutatja be, ahogy a kisember a katasztrófák közepette is képes talpra állni, magára találni. De a kalandok nem csak a lélekben játszódnak le, a Vitéz lélek „krimittörténet” is: egy múltbéli titok kinyomozása.

**A következő előadás időpontja:
december 18. szombat 15:00**

Kéznel a gyors segítség

Működnek a légtisztítók

A Pro Kultúra Sopron Nonprofit Kft. intézményeibe - a Soproni Petőfi Színházba, a Liszt Ferenc Kulturális Központba, valamint a Fertőrákosi Kőfejtő és Barlangszínházba - defibrillátorokat vásárolt és telepített. Ezeknek a használatáról tartott tájékoztatóval egybekötött bemutatót Bujtás József mentőtiszt és Duschanek Máté mentőszakápoló a teátrumban a társulatnak. Elhangzott, korábbi

adat szerint Európában 700 ezren haltak meg hirtelen szívbetegség következtében egy esztendőben, Magyarországon 25-30 ezer ember veszíti el életét így kórházon kívül. Amennyiben az első 1-2 percben elkezdődik az újraélesztés, és ehhez még pluszban, gyorsan rendelkezésre áll defibrillátor, akkor az 60-70 %-kal növelheti a túlélési esélyeket. A szakemberek beszéltek arról, mi a teendő, ha valakin szívbetegség

miatt kell segíteni, bemutatták az újraélesztési technikákat, beszéltek a most telepített, magyar nyelvű utasításokkal ellátott hangszórós készülékek működéséről, helyes, szakszerű alkalmazásáról.

A Pro Kultúra mindent megtesz azért, hogy a járványhelyzetben és azon túl őrizze a közönség egészségét, s rosszullétek esetén képesek legyenek a gyors segítségre, amíg a mentők megérkeznek. Az

intézményeikbe az elsősegélynyújtó csomagok mellett elhelyeztek vérnyomás-és vércukorszintmérőket, egy speciális kézi készülékkel EKG-vizsgálatot is tudnak végezni. Az épületeikben kézfertőtlenítők találhatók, ha valakinek esetleg szájmaszkra van szüksége, abban is tudnak segíteni. Mindemellett végeztek ózongenerátoros átfertőtlenítést is.

A soproni színházban különleges, a műtökből, zárt terekben használt, vírusok, baktériumok, penészgombák semlegesítésére készült légtisztító berendezések működnek immár egy éve. A nézőtérre, ruhatárba, közönségforgalmi területekre telepítettek ezekből. Továbbra is az a céljuk, úgy nyújtsanak emlékezetes színházi, kulturális élményeket a hozzájuk betérőknek, hogy maximuman biztonságban érezhessék magukat náluk.

Impresszum:

Magyar Teátrum – színházi magazin – megjelenik: július és augusztus kivételével havonta – 2009-ben alapította a Magyar Teátrumi Társaság Egyesület, 1053 Budapest, Királyi Pál u. 18. Telefon: 06 (20) 500-2714; alapító főszerkesztő: **Fekete Péter** – Kiadja a Magyar Teátrum Közhasznú Nonprofit Kft., felelős kiadó a Kft. ügyvezetője – Szerkesztőség: 5600 Békéscsaba, Andrassy út 1-3., – Örökös felelős szerkesztő: **Józsa Mihály** – Szerkesztő: **Kovács Attila** – Korrektor: **Nyerges Tünde** – Magyar Teátrum Online: www.magyarateatrum.hu, online szerkesztés: **Aradszki Zoltán** – Olvasói e-mail: level@magyarateatrum.hu, előfizetés-megrendelés e-mail: rendel@magyarateatrum.hu – Terjeszti a kiadó, a Lapker Zrt. és Magyar Posta Zrt., terjesztéssel kapcsolatos e-mail: terjesztes@magyarateatrum.hu – Grafika: **Lengyel Tibor**, LogoDepo Kft., Tel.: 06 (94) 511-350, e-mail: design@logodepo.hu, DTP: **Peidl Péter** – Nyomtatás: Mediaworks Hungary ZRT., 9021 Győr, Újlak u. 4/a., Vezérgazdátó: **Szabó Ferenc** – Nyomdaüzem: 6729 Szeged, Szabadkai út 20. – ISSN 2061-1501

SZERENCSEJÁTÉK ZRT.